ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்வரயோகிநேநமா.

ஸ்ரீஹரிநாமசங்கீர்த்தனம்.

ஸ்ரீமான்

ஸ்ரீபராங்குசதாசரவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது,

—(*)(*)(*)—

இஃது.

கும்பகோணம்.

கும்பலிங்கேஸ்வரசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை.

ஸ்ரீமீனும்பாள்விலாச

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1888-௵

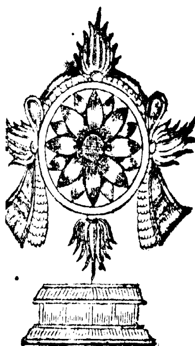
அட்டவணை.

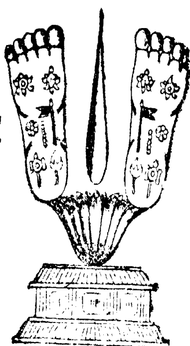
ஸ்ரீபராங்குசதாசர்பாடிய ஹரிபசனைகீர்த்தனையின்

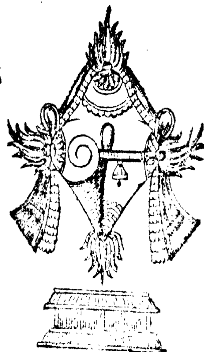
அட்டவணை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீபராங்குசதாசஸ்வாமிகள்பாடிய

அரிபஜனைகீர்த்தனை

—— ❋ (❋) ❋ ——

உடையவர் ஸ்தோத்திரம்.

வெண்பா.

ஆதிசங்கையாம்களித்தா யாண்டதன்பாதம்பிறவி
ஆதிசங்கைமாற்றிவைத்தா யம்புயத்தி-லாதிசங்கைப்
பூதூர்வையானின் பொன்னடியென்சென்னியிலும்
பூதூரவைடா யிப்போது.

இ-ம்-காம்போதி அ-டதாளம்.

பல்லவி.

நம்பினேன்நம்பினேன்-சடகோபனே
உண்மையாயுனையே-நம்பினேன்-நம்பினேன் (நம்பி)

அநுபல்லவி;

நம்பினேனிம்மைதனிலும்மை-யல்லாமல்
நாட்டினேன்மனதையொன்றிலுமோர்

அரியஜனேகீர்த்தனை.

ரம்பிகைபாசணயன்முதல்புக
முன்னைமுலையுண்ணுதவனேடாறுன்னே (நம்பி)

சரணங்கள்.

ஏதுமறியாதசின்னஞ் சிறியனான்-எனக்
குண்மைகதந்திக்கனாயேறச்செய்வதுகீர்த்தியுனக்கிதுதான்
சாதுசற்சனபோஷகனென்றுந்தன்
சரணமேகதியென்னணினேனையா
பாதுகாத்தருள்வதுஇனிமேலே
பாராமலென்மேல்கண்பாருமேயாதுன்னே (நம்பி)

சாரமில்லாசப்சாரக்கடல்தனிலேவீழ்ந்
தனுதினமிந்தசல்யத்தால்நொந்தேனெபெத்தவுமண்ணிலே
மாரனேவென்றவனே இம்மைதனில்
மாய்கைக்குள்ளாகாமல்செய்திடுவேனேயில்
பாரோரறியும்படியாகவேயென்
பயமதைதீர்த்தெனக்சபயமதையருள் (நம்பி)

திக்கெனக்கில்லாமல்கிருபைசெய்திடுவாய்
செனக்கினிமேலிந்தஜென்மப்பிணிகளையுமறுத்திடுவாய்
பாங்காகவேயெங்களத்தங்கித் திரு
வேங்கடசூரன்திரன்பொன்னடியே
தாங்காயமேனூர்பாதுகையானேன்
பராங்குசமாமுனியேயெனேக்காத்தருள் (நம்பி)

ஸ்ரீராமாநுஜர் விஷயம்.

இ-ம்-அபரூபம்-அடதாளசாபு.

பல்லவி

ராமாநுஜ-ராமாநுஜ-ராமாநுஜ-ராமாநுஜ-ராமாநுஜ ராமாநுஜ

அநுபல்லவி.

எதிவம்சாதிபதிராமாநுஜா

சரணங்கள்.

அஷ்டாப்ரணவாகார
ஆதிசேஷாவதாரா (ராமாநுஜா)

அரிபஜனைகீர்த்தனை.

சுமித்ராநந்தனவேஷா
சுஜனறைனஸ்தோஷா (ராமாநுஜ)

கிருஷ்ணகேசவதாரா
கேசவராயகுமாரா (ராமாநுஜ)

ஸ்ரீபராங்குசசரண
ஸ்ரீதபக்தாகிசரண்யா (ராமாநுஜ)

மணவாளமாமுனி விஷயம்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அருள்கண்பார்த்தெனக்குன்பொன்
அடியைத்தாமணவாளமாமுனியே

அநுபல்லவி,

வேறொருத்தரையுமறியேன் உரைத்தேன்கேள்
மணவாளமாமுனியே (அரு)

சரணங்கள்.

விதிசிவாதியர்முதல்துதிசெய்-ஸ்ரீமணவாளமாமுனியே-நல்ல
கதியிதுவெனத்துதிதரச்செய்வாய் மணமாளமாமுனியே (அரு)

உடையவர்பெருமையைவெளியிடுமணவாளமாமுனியே-இனி
தடையென்னில்லாமலேதருணம்பார்மணவாளமாமுனியே (அரு)

திருவேங்கடராயராய்வந்தருள்செய்தமணவாளமாமுனியே
குருகைவாழ்பராங்குசர்க்குகந்தஸ்ரீமணவாளமாமுனியே (அரு)

ஆசாரியர்விஷயம்.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசார்யரடிமலர்பணிவாய் நமக்
கருள்தந்தாட்கொளுந்தெய்வமவரேயென்றுணர்வாம் (ஆசார்)

அரிபஜனகீர்த்தனை.

அநுபல்லவி

அருள்புரிந்தனா விருநாலக்ஷரப்
பொருளதனைக் கரங்களிலளித்தநம் (டாசார்ய)

சரணங்கள்.

சம்சாரச்சிறையைசம்அரித்தார்-மன
சஞ்சலத்தால்வளர்வதனையதையழித்தார்
இம்மைக்கிடமில்லாமலடித்தார்-நமக்
கிருவினைகளாத்தில்வருமிடர்களைத
யுரானும்படியனுக்கிரகித்த-திருவேங்க (டாசார்ய)

சத்யமாதிசாரணர்கியம்பளித்தார்-அந்த
சரமலோகவியார்த்தந்தனைநன்றுயுரைத்தார்
பயமென்பதைவேரோடறுத்தார்-கிச
பரஞானவங்கரஅரியபென்று
மிகவுறுதியுடனக்குரைத்ததிருவேங்க (டாசார்ய)

அந்தைரோாசன்னியத்தைசலிம்பெரித்தார்-விசிஷ்
டாத்வைதமென்னுஞ்சித்தாந்தத்தை வெளியிட்டுரைத்தார்
சுத்தசத்தமனாச்செய்தாதரித்தார்-சத்த
துரியமயிதமாயிருக்கும்பராங்குச
சரணகமலத்தில்பாவுதிருவேங்க (டாசார்ய)

இம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

திருவடியையருள்தென்குருகூர்க்கநிபதியே திவ்யகுணம்புநிதியே

அநுபல்லவி.

இருவினைகளென்பதையறவிமுச்செய்துநீ
எம்மைக்கைக்கொள்வாமீயா அன்னவாகனேயுன் (திரு)

சரணங்கள்.

பூமியிற்பிறந்தலைவதினியெனக்குப்
போதும்போதுமாச்சுதே
சாமிபெந்னையேநீதற்காத்தருள்நல்ல
தருணமிதுவருளாபுராணயெளியேனுக்கு (திரு)

அன்பர்க்கெளியமகிழ்மாறனைத்தெம்பெரான்
அடியையுற்றிலர்நம்பினேன்
துன்பக்கடலைக்கடந்தோடும்வழியைக்காட்டி
சுருக்காயென்னையாளுன்னையொருக்காலுமறவேனென் திரு

பாரிலுமதுயப்பாதங்களிணையல்லால்
வேறேயொன்றறியேன்
காரிமாறன்குருகாகடைக்கண்வார்த்தென்மனக்
கவலையைத்தீர்ப்பாயிக்குவலயந்தனிலுங்கன் திரு

அடியேன்சொல்லும்பிழைகளைப்பாராட்டாம
லென்னையாளொனகிரங்குவாய்
முடிவானகாலத்தில் எமனைசனிநிலைசிக்கி
முழிக்கும்படிசெய்யாதேவிழிகளுக்குத்தோன்றுமாவதேன் திரு

அத்தகிரிநகரேசுவடகாசார்யனை
ஆஸ்ரயித்துனைப்பணிந்தேன்
குத்தமென்மேலென்னாமலேயாட்கொள்ளுஸ்ரீபராங்
குசமாமுனியேயெந்தாதத்துவசகோப்பாகவியும் திரு

இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்

பல்லவி

உடையவரடியைக்கண்டுருகுவாய்நெஞ்சமே

அநுபல்லவி

உடையவரடியைக்கண்டுருகாதவர்க்குருக்கி
கிடையாதகிருபையைத்தகேட்டறிந்துகந்தவ

சரணங்கள்.

பரவாசுதேவராக்கைருபடியே மணமீதிலவன்
தருசமயாகமகோடியையறத்தெரிந்துகந்தவ் உடை

திருமந்திரார்த்தத்தையாவருமறியப்புவியில்
அருள்செய்துனைத்துமகிழுடைந்திருந்துகந்தவ் உடை

வேதந்தைத்தமிழாய் விரித்தபராங்குசன்பொற்
பாதுகையாயமர்ந்திப்பாரில்வந்துகந்தவ் உடை

இ-ம்-மாஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நீனேமனமேநினைமனமேநம்ப

அநுபல்லவி

நித்தியானந்த வஸ்துவை-நினை மனமே

சரணங்கள்

ஜனனமென்பதையில்லாமற்செய்யும் தினம்
செய்யும்பாசங்களைக்கொய்யும் நினை மனமே

காலன்வாராமலேயோட்டும்-பர
கதிக்குவழிதனைக்காட்டும் நினை மனமே

பாசபந்தங்களைவிலக்கும்-நல்ல
பரமசந்தோஷத்தையளிக்கும் நினை மனமே

நம்பிடுமற்றனைப்போக்கும்-ஸ்ரீப
ராங்குசநாமனுக்காளாக்கும் நினை மனமே

இ-ம்-சகாரு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பசனைசெய்மனமே-நரகரி-பசனைசெய்மனமே

அநுபல்லவி

நியசத்தியுடனரிமலர்பதம்-நினை நல்ல
சுகத்தைககொடுக்கும்சதா பசனைசெய்

சரணங்கள்

ஆசைகலேதனையறுக்கும்-நம்மை
பண்ணும்பிணிகளையொதுக்கும்-பொல்லா
பாசபந்தங்களைவிலக்கும்
பாதகத்தையின்றேயளிக்கும்-சதா பசனைசெய்

கேட்டவரந்தனைக்கொடுக்கும்
காண்கிட்டவராமலேதடுக்கும்-இந்த
கொடியடையுடலைப்போக்கடிக்கும்
நமர்குலகருத்தைமுடிக்கும்-சதா பசனைசெய்

தீராவினைகளைத்தீர்க்கும் நல்ல
திவ்யபதவியைச்சேர்க்கும் நாம்
கோரிவதைதந்துக்கார்க்கும்பராங்
குசநாமனுக்காளாக்கும் சதா பசனைசெய்

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

பல்லவி

ஐயையோமனமே-பரியென்று சொல்லு—
வழிநதுபோமனமே

அநுபல்லவி

பொட்யானவாழ்க்கையைமெய்யாகவேகம்பி
வையகந்தன்னிறகசம்மரவாதைப்பட்டேன்போரும் ஐயை

சரணங்கள்

மூத்திரக்குழியாலே மாத்துகிறபெண்களை
நேத்திரத்தாற்கண்டு நீயேன்மோசம்போரும் ஐயை

தேகமானதனிக்கியமாகையாலிக்கற்ப
போகத்துக்காசித்துபுத்திகெட்டேன்மோசம்போரும் ஐயை

தீங்ககலச்செய்யும் பராங்குசநாமனை
பாங்குடனினையாமல்பாழாநீயேன்போரும் ஐயை

இ-ம-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஹரிநாமஸ்மரணையைநீமறவாதே-மறவாதேமனமே ஹரி

அநுபல்லவி

ஹரியைமறந்துபிறராசைவையாதே
பெரியோர்களைப்பரியாசஞ்செய்யாதே
கரிராஜவரதனைநீமறவாதே
மறவாதேமனமே ஹரி

சரணங்கள்.

காமக்குரோதத்தாலழியாதே
தாமசகுணமதைவரவழையாதே
ஸ்ரீமநாராயணனைநீமறவாதே
மறவாதேமனமே ஹரி

மாதர்வலையிலகபபட்டலையாதே
பாதகனையநீகெட்டலையாதே
வேகாந்தசாரனைநீமறவாதே
மறவாதேமனமே ஹரி

கோபிகளுறவுதனைப்பிடியாதே
பாபத்துக்காளாய்நீமடியாதே
ஸ்ரீபராங்குசநாமனைநீமறவாதே
மறவாதேமனமே ஹரி

௰-ம்-கேதாரகௌளம்-அடதாளம்

பல்லவி

மறவாதிருமனமே ஸ்ரீஹரிநாமம் மறவாதிரு

அநுபல்லவி

மறவாதிருளங்கின்வணமேபாமக
மருளுமாதவன்திருமலரடிகளைநிதம் மறவாதிரு

சரணங்கள்

தருமநெறிகளைநீதவறுமல்செய்தாலும்
நீர்மூடருந்தன்சரீரத்தைதகர்த்தாலும்
தருமனுடைபாசத்தனையுன்மேலெய்தாலும்
காமிகளைதிர்த்துன்னையுன்மேலெய்தாலும் மறவாதிரு

அன்பாஇராமநாமயடியாரபின்திரிந்தாலும்
துன்பகேணியில்விழுந்துலைந்துலைந்தாலும்
உன்பந்துசனமெல்லாமுனைவிட்டுப்பிரிந்தாலும்
வம்பருன்மேற்கல்லைவாரிவிட்டெறிந்தாலும் மறவாதிரு

அகதிநிலைதாமகளடவாவென்றழைத்தாலும்
முகத்துக்கஞ்சாமற்றருனைசண்டைக்கிழுத்தாலும்
இத்திருவுள்ளமெல்லாமிசமுச்சிராயப்பழித்தாலும்
மகத்துவ[illegible]முடி[illegible]தனில்முழித்தாலும் மறவாதிரு

[illegible]கிர்[illegible]தெரிந்தாலும்
[illegible]பெண்களைமயக்கத்திலிருந்தாலும்
[illegible]கருணைகொண்டு[illegible]றந்தாலும்
[illegible]கண்டேன்[illegible]ருந்தாலும் மறவாதிரு

௰௧-ம்-[illegible]கிரியை-[illegible]தாளம்

பல்லவி

ஸ்ரீஹரிசரணநிஸ்சிதமனதிலமை-வை-வை-வை-வை

அநுபல்லவி

போகவிலாசெமிக்கிமூரியுந்துற்புத்தியைத்தூரத்து
செய செய்-செய-செய ஸ்ரீஹரி

சரணங்கள்

ஞானஜனங்களிடத்திலேபிரியமதை வை-வை-வை-வை
தானென்றவாணவத்தைத் தரியுமவனைத்தூரம-செய-செய ஸ்ரீஹரி

பக்தியுடனேயரியைப்பணிநேர்சிநேகம்-வைவைவை
பித்தரைப்போலேயலைவதைத்தூரம்-செய்செய்செய்

பாகவதர்களிடத்தில்பக்திவிசுவாசத்தை வைவைவைவை
தேகமதத்திலேகிரியும்வதைத்தூரந் செய்செய்செய்செய்

ராமனடியாருடன்நல்லசம்பந்தங்களை-வைவைவைவை
கருணாகரனுக்காளாய்த்திரியாதவனைத்தூரஞ்-செய்செய்செய்

இம் முகாரி அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மனமேசொல்வதைக்கேளினிமறவாதே அரிமலர்த்தாள்

அநுபல்லவி

தனமுங்கனமுஞ்சாஸ்வதமென்றெண்ணிநீதடமாடழியாதே
பக்தசனங்களைக்கண்டுநீசளனென்றுநிறமகத்தாலழியாதே மனமே

சரணங்கள்

நிலையில்லாக்காயத்தைநிசமாகநம்பிக்கெட்டலையாதலையாதே-மாய
வலையிலகப்பட்டுவந்தவாரைநீமறந்துமலையாதே மனமே

அற்பசம்சாரத்திலாசையைக்கதிவிணைபகங்கொள்ளாதே-இந்த
சொற்பசுகத்தைக்கண்டுசொக்கிப்போய்மகிழ்ந்துநீசுமைமாய்ந்துள்ளா
தே மனமே

வஞ்சனைசூதுபொய்வாதுபொல்லாதவஷடவார்த்தைகளாடாதே- வெ
யில,மஞ்சளெனும்பிரபஞ்சத்தைக்கண்டுநீ மயக்கங்கொண்டாடாதே

பொய்யாகும்வாழ்க்கையைமெய்யாகவேநம்பிப்பொய்மோசம்போகாதே
வினைச்-செய்யாதகாரியமலவயகநதனிலெசெய்துநீசாகாதே மன

பரஸ்திரீசனங்களைப்பார்த்துமகிழ்ந்துநீபரிகாசஞ்செய்யாதே நா
அரியைமறந்துபிறர்மீதில்சும்மாவீணாசைவையாதே மனமே

விதியசக்தாலுன்னைவைபவர்கள்தாழ்க்காலுமெதிர்த்தொன்றுஞ்சொ
ல்லாதே,உந்தன்-மதிகெட்டமூர்க்கதன்மார்க்கசனங்களின்எதிரினில்
லாதே மனமே

அங்காரங்கொண்டுநான்றானென்றுசொல்லிவீணானவம்பெறணாதே
ஸ்ரீபராங்குசதாசவரதனாயந்தாங்கத்திலமறவாதே மனமே

அரிபஜனை கீர்த்தனை

௩ - ம் - முகாரி - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ராமனையே துதித்தாடு-இனி-நல்லகதியைத் தேடு-மனமே ராமனை

அநுபல்லவி

காமவிகாரமதிலகப்பட்டு
தேமனுடன் கையில் சிக்காதே யிதைக்கேள்-மனமே ராமனை

சரணங்கள்.

ஏதும்பலனில்லாமலிருக்கும்பாவாப்திரை
யேறும்வழியைப்பாரு-பொல்லா
மாதராசையிலும்பொன்னிலத்தாசையிலுஞ்சொக்கி
மாளாதே சொன்னேனிதைக்கேள்-மனமே ராமனை

பொறுமைகுணத்தைவஹித்தரியை யிரவும்பகல்
போற்றிசுகத்தைப்பெறுவாய்-இந்த
அருமையானஜென்மத்தையெடுப்பதரிதாயினி
யறிந்ததைச்சொன்னேனிதைக்கேள்-மனமே ராமனை

கோடிசனங்களிருந்தாலும் பெருநிலத்தைக்
கொடுக்கவிரலாமோ-கண்ணை
மூடினவுடஞ்சுடுகாட்டையடையடையும்வழி
தேடுவார் சொன்னேனிதைக்கேள்-மனமே ராமனை

ஊழ்வினைகளால்வரும்வேதனைகள் நம்மைவிட்
டோடும்வகையையறிநீ அற்ப
வாழ்தனை நம்பிக்கெட்டலையாதே யுனக்குண்மை
யாத்தைதையைச்சொன்னேனிதைக்கேள்-மனமே ராமனை

சந்ததமுந்திருவேங்கடதாத
சாரியரடிமலரைச்
சிந்தித்து ஸ்ரீபராங்குசதாசர்களுடனே
சேர்க்கிருசொன்னேனிதைக்கேள்-மனமே

இ - ம் - சாவேரி - ஆதிதாளம்

பல்லவி

மனமேயுனக்குநமஸ்காரம்-மறவாமலிரு
அரியையெந்நேரம்-இந்த மனமே

அநுபல்லவி

கனசம்சாரத்திலென்னசாரம்-இதைக்
கரையேற்றுவதினியுன்பாரம் மனமே

சரணங்கள்.

நிலையாயிருக்குமென்றுலோகத்தாயம்-இது
நிசமல்லவெவரும்நிதமபாயம்
தொலையாவினையறுப்பதுணியாயம்-இதை
தொலைக்கவரிபசனையேயுபாயம் மனமே

பெண்டுபிள்ளைகளமேல் வீண்மோகம்-வைத்துக்
கொண்டாலதனால்வருமாசுகம் இது
இரண்டுநாள்வாழ்விதுவனுபோகம்-இனி
இதைநீக்கண்டுகொள்ளலாம்பரமலோகம் மனமே

பந்துசனங்களெனும்பெருங்கூட்டம்-கையில்
பணமில்லாவிட்டாலெடுப்பாரோட்டம் இந்தச்
சந்தகூட்டமதிலென்னகொண்டாட்டம்
செகமென்பதுவேசுத்திபொம்மலாட்டம் மனமே

சுகதுக்கங்களிரண்டையுஞ்சமானஞ்செய்து
சுநகமாயதேடிக்கொளமேலானஸ்தானம் உந்தன்
அகமதையொழித்துதினமானமும்-நர
அரியினடியின்மேல்வைத்திடுதயானம் மனமே

பவசாகரத்தால்பிறந்திடுந்தாபம்-சுட்டுப்
பாழ்செய்யுமரிநாமமென்றதீபம்-இந்தக்
குவலயத்தில்வந்துமானிடரூபம்-பாரா
குசதாசனுக்காவிட்டாலென்னலாபம் மனமே

பெருமைத்தையளிக்குந் தரிக்கும்-ஸ்ரீமத்
பராங்குசதாசர்களபாபங்களை ஸம்ஹரிக்கும் (ராமநா)

இ-ம-காம்போதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கெட்டலையாதே நெஞ்சே-நீ (கெட்ட)

அநுபல்லவி.

கெட்டலையாதே நம்கெகிஷ்டதெய்வமாகிய
பட்டாபிராமனை திவ்யபாதத்துக்கொள்ளாமல (கெட்ட)

சரணங்கள்.

தானென்றவாணவத்தைக்கொள்ளாமல்-சதா
தியானஞ்செய்ஹரிநாமத்தை
மானவமானமவமானமாச்செய்துக்க
ஜிபாணிகளுடையபிமானமதைத்தேடாமல் (கெட்ட)

பரநாரிகள் வலையிலகப்பட்டு
பற்றுக்கொள்ளாதே புவியில்
இராவணபத்ருமாரவுகரியிலிணைடிணைங்கும
பரமபாகவதர்களுக்குப்பணிவிடைசெய்யாமல் (கெட்ட)

அருணாதிதுவேகருது
இனிமேலந்த ஜெலனைமெட்டுப்பத்தித்து
சரணிகருளபராங்குசதாஸன்றனையாட்கொண்ட
சரணுகரணுக்கிருகரங்களைக்குவியாமல (கெட்ட)

இ-ம சௌராஷ்டிரம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி

ஸ்ரீராமநாமமந்திர மதையனுதினம

அநுபல்லவி

ஜெபித்துசபதவியைச்சேரமனதே நீமஜெபித்து
தீராவினைகளைத்தீர்த்துரக்ஷிக்குமித (ஸ்ரீராம)

சரணங்கள்.

திவ்யமந்திரத்தையேநினைமனமே இந்த-திவ்ய (ஸ்ரீராம)

மடுவினிலகப்பட்டமதகஜராஜனை
விடுதலைசெய்யமந்திரமிதமனதே-சிறைவிடுதலை (ஸ்ரீராம)

அரிபஜனை கீர்த்தனை.

நெடுமாலரியேயென்ற துரௌபதைக்குத் துகில்
கொடுத்தருளியமந்திரமிதுமனமே-துகில்கொடுத்தருளி (ஸ்ரீராம)

அரியையிடவேறொருதெய்வமுமில்லையென்ற
பிரகலாதனுரைத்தமந்திரமிதுமனமே பிரகலாதனுரைத்த (ஸ்ரீராம)

கிரியையெடுத்துக்குடையாகப் பிடித்தக்
கோபாலனையாதரித்தமந்திரமிதுமனமே-கோபாலனை (ஸ்ரீராம)

வேடன்வால்மீகன்ராமாவென்றுமுக்தி
வழியையறிந்தமந்திரமிதுமனமே-முக்தி-வழியை (ஸ்ரீராம)

புவிக்கே ஓர் உடல் சிவனுரைத்த ரகசியப்
பொருளென்றேயோது மந்திரமிதுமனமே ரகசிய-பொரு (ஸ்ரீராம)

சகியுகந்தனில் முனிவர் சனகாதிகளை
கரைசேரவைத்தமந்திரமிதுமனமே-அக்கரை-கரைசேர (ஸ்ரீராம)

நாடித்துதிசெய்யுமடியார்தமக்குத் திரு
நாட்டையளிக்குமந்திரமிதுமனமே-திரு நாட்டை- (ஸ்ரீராம)

சந்ததமும்பராங்குசதாசனுக்கு
பிரமமானந்தமளிக்குமந்திரமிதுமனமே-பிரமானந்த (ஸ்ரீராம)

இ-ம் நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அலையாதே அலையாதே - இந்த

அநுபல்லவி.

அநித்தியமானசெகத்தாசையிலகப்பட்ட (அலையாதே)

சரணங்கள்.

நிலையில்லாமலிருக்குமவாழ்வை இதை
நிஜமென்றெண்ணி ஸ்ரீஹரிபஜனையைமறந்து (அலை)

காசுபணங்களைத்தேடி-அதில்
கனாவென்றபேணாக்கொண்டல்ளியாயமாகி (அலை)

மண்பெண்பொருளெனும் பிசாசைபிடித்து
மடமைவடிதநாராமனடியைப்பிடியாமல் (அலை)

கசநாறுமிவதன்னைவிட்டுப்-பொல்லா
துஷ்டருடனேகூடிக்கஷ்டத்தையடைந்து (அலை)

கோபதாபமுகளுக்குள்ளகப்பட்டு-பராங்
குசதாசர்களையேசிகொடியபாவியாகி (அலை)

இம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனடிக்கடிசஞ்சலப்படுகிறாய்- இத்தனை
உனக்குநான்போதித்துமனமே (ஏனடிக்கடி)

அநுபல்லவி.

தேனில்விழுந்தஈயைப்போலேநீமனமே
தினமுந்தினமுமயங்குகிறாய் (ஏனடிக்கடி)

சரணங்கள்.

தானென்றவாணவம் பிறவாதேமனமே
தர்க்கங்களாடவாய் திறவாதேமனமே
ஞானிகளிணக்கத்தை மறவாதேமனமே
ஞானமறியத்தப்பிப்பிறவாதேமனமே (ஏனடிக்கடி)

ராகத்வேஷாதிகளைத் தள்ளுமனமே
ரகசியப்பொருளைக்கைக் கொள்ளுமனமே
தேகமநித்தியமென் றள்ளுமனமே
திரும்பஜனனமெடாமலே விள்ளுமனமே (ஏனடிக்கடி)

வஞ்சியராசைதூரம் பண்ணுமனமே
வருந்தக்கஞ்சுகம்சமமா யெண்ணுமனமே
வஞ்சனைபாபபேசாதே யொன்றுமனமே
வலதான்ஹரிநாமக் கனியுண்ணுமனமே (ஏனடிக்கடி)

துஷ்டசஹவாசம் தனைவிடுமனமே
சஜ்ஜனருடனே றவாடுமனமே
இஷ்டமாய்ஹரி கீர்த்தனையைப்பாடுமனமே
இனிநற்கதியடையும் வழிதேடுமனமே (ஏனடிக்கடி)

வீடுமாடுதோட்டஜனமேதுமனமே
விருதாவாசையைவைத் தலையாதேமனமே
கூடுவிட்டோடிப் போகும்போதுமனமே
கூடவருந்துணை யேதுமில்லைமனமே. (ஏனடிக்கடி)

பொல்லாதஸம்ஸார வாழ்வும்பொய்மனமே
பொருளுமீரா முலகமும்பொய்மனமே
சில்லாததெய்வங்க ளெல்லாம்பொய்மனமே
ஸ்ரீராமநாமமந்திர மொன்றேமெய்மனமே (ஏனடிக்கடி)

திக்குகள்வாராமல் தேடிக்கொள்மனமே
சித்தத்தைப்பரிசுத்த மாகிக்கொளுமனமே
பாக்குடனீனைநர ஹரிதானேமனமே
பராங்குசதாசன்சொல்வதைக்கேள்மனமே (ஏனடிக்க...)

இ-ம்-ஆஹிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பணத்தாசைப்பிடித்துப் பகவானடிமறந்து
பாழ்கிணற்றிலேன் வீழ்கிறாய் (பணத்தாசை)

அநுபல்லவி.

பிணமானபின்னிந்தப் பணங்கூடவருமோ
பேயா-பேயா-பேயா-நரதேயா (பணத்தாசை)

சரணங்கள்.

பொருள்தனைத்தேடிப் பிறர்க்கன்னமிடாமல்
மண்ணில்புதைத்து வைத்தேன்போகிறாய்
உருண்டோடிப்போம்போ திதிலாவதென்னடா
புலையா-புலையா புலையா-அறிவிலையா (பணத்தா)

தனதான்யமேபெரிதென் றெண்ணிவீணிலேயிந்த
ஜடலத்தை யேன்போக்கிறாய்
உனதுயிர்போகும்போ கேதாகிலும்வருவ
துண்டா-உண்டா-உண்டா-சொல்வேண்டாம் (பணத்தா)

சீருடன்பணங்களைச் சேர்த்துதானதர்மத்தைச்
செய்யாமலேன் சாகிறாய்
மாரடைத்தேகும்போ தேதும்வருவதிலையே
மடையா-மடையா-மடையா-கயமடையாய் (பணத்தா)

திரவியத்தைச்சம் பாதித்தொருவருக்கு
மீயாமல்தேடிவைத் தேன்போகிறாய்
பிரிகட்டிமூக்கும்போ துனக்குத்துணையாகுமோ
வெறியா வெறியா-வெறியா-விதையறியாய் (பணத்தா)

ஆசைபென்பகற் காளாகிபராங்குச
தாசாவேன் வீணாகிறாய்
கேசவனடியல்லா லுதவிபொன்றுமில்லை
கேளாய் கேளாய்-கேளாய் அடசண்டாளா (பணத்தா)

இ-ம்-சங்கராபரணம்- ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

நித்யமும்ஹரிபஜனைசெய்மனமே. என்-ஜீவரத்தினமே (நித்ய)

அநுபல்லவி.

நித்யமும்முராஹரியைநீ ஜெபக்தியாய்த்துதிசெய்துநற் றினையப்
பெற்றுவாழ்ந்துசுகம்பெறுவாய்மனமே-என்ஜீவரத்தினமே (நி

சரணங்கள்.

இந்தஜென்மமெடுப்பது ரியரிது
எந்தசுகயானம்வந்து சேரிலுமதிலும் பெரிது

அந்தகன்றனையே ஜெபித்திடும்ராம
சந்திரன்திவ்விய மந்திரங்கன்னை நீ
சந்ததம்நினைத்தா னந்தங்கொள்மனமே
என்ஜீவரத்தினமே (நித்தியமும்)

மாயாசம்சாராந்த காரங்களிலே
வீழ்ந்தனுதினமுமுன்மதிகெட்டுக்காலம்போக்காதேவீணிலே
ஆயிரம்பெய ரானையநுதினம்
ஜெபித்தக்கொண் டாடியுன்

ஓ பாக்கவலையைப் போக்கிக்கொள்மனமே
எனஜீவரததினமே (நித்தியமும்)

ஆசையெனும் பிசாசுகளை ந்துரத்து
துரத்தி ... ... வேசிகாமமையெநெஞ்சினில்நிறுத்து
மோசமானவிங்க மோகததினிற்சிக்கி
நாசமாயாகாமல் ஸ்ரீபராங்குச

தாசனுயங்கநிருநாட்டைக் கைச்சொள்மனமே
என்ஜீவரத்தினமே (நித்தியமும்)

இ-ம்-கனடா-அடதாளம்.

பல்லவி.

ராமனைமறவாதிரு-நீமனமே-ராமனைமறவாதிரு

அநுபல்லவி.

நேமத்துடனேராம நாமம்நினையுனக்கு
சேஷ்த்திரத்தைக்கொடுத்து ரட்சிக்குமஹமனமே (ராமனை)

சரணங்கள்.

அல்லும்பகலும்விஷ்ணு னடிமலரைப்பணிநீ
பொல்லாத்துன்பங்களைப் போக்கிடுமனமே (ராமனை)

ஸ்திரமதியுடனே ஸ்ரீஹரிபஜனைசெய்யுந்தன்
கன்மவினையறுத்துக் காத்திடுமனமே (ராமனை)

தரணிக்குள்பராங்குச தாசர்களைவணங்கும்
மரணுவஸ்தைவாராமற் செய்யும்ஓமனமே (ராமனை)

இ-ம்-சாவேரி அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனென்னசெய்தாலும மைதாலும்நீயதை
ஹரிக்கர்ப்பணம்செய் ஓமனமே

அநுபல்லவி.

நேரிடும்துன்பங்களைநீக்கமோக்ஷமினியின்
ரட்சிக்கும்ஸ்ரீராமரோ யிருப்பாரினி (ஆரென்)

சரணங்கள்.

பூர்வத்தில்பிரகலாதனுக்குவந்த விடரைப்போக்கடித்தவராரறி
கௌரவாளதிரினில்திரௌபதி மானத்தைக்காத்தவரார்நீயறி
சேர்வைதந்தானையைரட்சித்த தேவனைதெளிந்துசித்தத்தில்நீயறி
சார்வதா ஸ்ரீஹரியை கதியென்றிரு
சகலகைகட்டை மனத்தினில்போக்குவாரவரை (ஆரென்)

வனவேடன்செய்தபாவங்களையெல்லாம் நிவர்த்திசெய்தவராரறி
என்தரியெங்கேயென்றிசென்ற துருவனுக்கெதிரில்வந்தவராரறி
மனம்வாடிவந்தவிபீஷணனைக் கண்டுவரமளித்தவராரறி
கனவிலும்ராமனை மறவாதிருந்தால்நாம்
கேட்டதையெல்லாங்கை கூட்டிவைப்பாரினி (ஆரென்)

ராமதாசன்கடனையடைத்தவனுக்கு நன்மைசெய்தவராரறி
ப்ரேமையுடன்சௌகாமீனனுக்குத் தன்பதவிதந்தவராரறி
பூமியிலின்னமனேகதாசர்களைப் போஷித்தவராரறி
ஸ்ரீமத்பராங்குச தாசர்களுக்கென்ன
தீங்குவந்தாலும் தீர்க்கஹரியிருக்கிறார் (ஆரென்)

இம் நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருதெய்வத்தையே யுறுதியாய்நம்பியுன்
னூழ்வினைபோக்கிக்கொள் மனமே

அநுபல்லவி.

பரதெய்வங்களைப்பணிந்து மடிககடி இந்தப்
டாழ்ஜெனனமெடாதே (ஒருதெய்வத்)

சரணங்கள்.

மூ வனுக்குமாரதி லிருக்குநல்லதேனதைக்
குடிக்கவகனுக கெட்டுபோமனமே- அதுபோல்
கொடும்பாவிகளுக்கிந்த கோவிந்தநாமத்தைக்
கொண்டாடலபிசகுமோ மனமே (ஒருதெய்வத்)

தாமரைக்கமலத்தி லிருககுமதுரமதை
தவளையறியுமோ மனமே அதுபோல
பாமரஜனங்கள் ஸ்ரீபகவானுமசாரத்தைப்
பானமபண்ணியறிவாரோ மனமே (ஒருதெய்வத்)

குங்குமப்பூவதனை சுமக்குங்கழுதையதின்
குணத்தையறியுமோ மனமே-அதுபோல்
வேங்கடேசனகுண விசேஷங்கள்கண்டறிய
வெறியாக்கப்படுமோ மனமே (ஒருதெய்வத்)

ராமநாமமந்திர மகத்துவமந்தசிவ
னாறியவல்லனர் மனமே-அதுபோல்
தாமசகுணமுடை யவர்களினுடைய
சாரங்கண்டறிவரோ மனமே (ஒருதெய்வத்)

திருவேங்கடதாதா தேசிகருனக்குப
தேசித்ததையறிநீ மனமே-அறிந்தத
பரமபதத்தில்வாழும் பராங்குசநாமன்றிவ்ய
சரணாரவிந்தத்தைச்சேர் மனமே (ஒருதெய்வத்)

—(*)(*)(*)—

இ-ம்-கரகரப்பிரியை-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

கெட்டலையாதே மனமே-நீ

அநுபல்லவி.

எட்டெழுத்ததனைவிட்டு-முத்தி
இல்லாததிலகப்பட்டு-வீணாய் (கெட்டலை)

சரணங்கள்.

அற்பதெய்வங்களைநாடி-அத்தா
லவஸ்தைப்பட்டுமனம்வாடி-வீணாய் (கெட்டலை)

இதரதெய்வங்களாலே-ஓ
ரின்பமுமில்லைமண்மேலே-வீணாய் (கெட்டலை)

கண்டதெய்வங்களைநோக்கி-அதின்
காலல்விருந்துகாலம்போக்கி-வீணாய் (கெட்டலை)

சில்லரைத்தெய்வங்களினால்-முத்தி
சித்திக்காதாகையினாலே-வீணாய் (கெட்டலை)

கோரினைத்தருமவலை-பராங்
குசதாசனைக்கண்டபின்னே வீணாய் (கெட்டலை)

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நமக்கினி யெமபயமேது நம்-ராமனருளிருக்கும்போது

அநுபல்லவி.

நமனையுதைத்தசிவன் ராசியமாகவந்த
உமையவளுக்குக்காதி லுரைத்தசொல்லிருக்கையில் (நமக்)

சரணங்கள்.

ஹரிநாமக்கனியையுண் டறிந்தோம்
அநித்யமானஜகத்தை மறந்தோம்
பரமபாகவதர்கள் திருவடிப்பொடியைநாம்
சிரசாய்வகித்தரியை ஸ்திரமாய்நம்பியிருக்கையில் (நமக்)

துஷ்டருறவைப்போக் கடித்தோம்-நல்ல
சருணுறவுதனைப் பிடித்தோம்
கஷ்டமதைநீக்கி நற்கதியையளிக்குந்திரு
அஷ்டாக்ஷரமந்திர மகப்பட்டிருக்கையில் (நமக்)

பசபந்தங்கள்வலை யறுத்தோம்-ஸ்ரீமத்
பராங்குசதாசர்சேவைக் கரிந்தோம
ஸ்ரீசைலகுலத்தில்வந் துதித்ததிருவேங்கட
தேசிகருக்குப்பிரிய சிஷ்யராயிருக்கையில் (நமக்)

இ-ம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சவேண்டாமனமே-இனிநீ-அஞ்சவேண்டாமனமே

அநுபல்லவி.

அஞ்சாயமிருநம தரியிருக்கிறாரிந்த
வஞ்சகராடுந்துர் வார்த்தைகளுக்குநீ (அஞ்சவே)

சரணங்கள்.

மலைகளைப்பார்த்துநாய் குலைத்ததுபோலிந்த
புலையர்புத்தியில்லாமல் புலம்புவதற்குநீ (அஞ்சவே)

வேதபுராணங்களின் விபரங்களறியாத
பாதகராடுந்துர்ப் பாஷைகளுக்குநீ (அஞ்சவே

தரணிக்குள்பராங்குச தாசர்களென்றதை
யறியாதவதமர்க ளாடுஞ்சொற்களுக்குநீ (அஞ்சவே

இ-ம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஹரியைவிட்டன் யனைத்துதியோம்-துதியோம்-ஐவ
ரநுவலையுமதியோமதியோம்

அநுபல்லவி.

வெறியரைப்போல் வீண்வார்த்தை விதிப்போம் விதிப்போம்
வேலையில்லாவிட்டாலையா மிதிப்போம் மிதிப்போம் (ஹரியை)

சரணங்கள்.

காலனை நினைந்திடாமல் வெடிப்போம் வெடிப்போம்
கருத்திலெண்ணினதையாய் முடிப்போம் முடிப்போம்
புலாலசாதகைகண்டு பிடிப்போம் பிடிப்போம்
புருஷகாரமிர்தத்தைக் குடிப்போம் குடிப்போம் (ஹரி)

அற்பரைப்பெரியோரென் றுரைப்போமுரைப்போம்
ஆசைவலைக்குள்சிக்கி புரிப்போம் புரிப்போம்
செப்பாகத்தைவேண்டி யரிப்போமரிப்போம்
கருணையுவிட்டப்பால் திரிப்போந்திரிப்போம் (ஹரியை)

சாதுகுணத்தையகித் திருப்போந்திருப்போம்
தாமசாதிகுணத்தை யறுப்போமறுப்போம்
கர்த்தாவுடனாசை வெறுப்போம் வெறுப்போம்
கண்டபடி வைதாலும் பொறுப்போம் பொறுப்போம் (ஹரி)

பகவத்பக்தியாம் பழிப்போம் பழிப்போம்
பலதேவாலயத்துள் நுழைப்போம் நுழைப்போம்
அர்த்தத்தைக்கொண்டவரைக் கண்டழைப்போமழைப்போம்
அடியாருளன்றியில் பிழைப்போம் பிழைப்போம் (ஹரியை)

எதிர்த்தவர்க்கெதிர்மொழி புகலோம் புகலோம்
இனிப்பில்லாக்கதையையா பிகலோம் பிகலோம்
பக்தரிடத்திலொன்று மிகலோமிகலோம்
பாண்டுரங்கதாசனைவிட் டகலோமகலோம் (ஹரியை)

இ-ம - காதகாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

ஒருக்காலுங்கிடையா தரியிடமோசமை
துன்வழியுடையோர்களுக் (ஒருக்)

அநுபல்லவி.

குருவையடுத்திருக்கக் குருவைப்பிடித்துருகாக்
குருவைத்துதித்தரியைக் கோரித்தொழாதவர்க் (ஒருக்)

சரணங்கள்.

நியமான வொருவனை நிச்சயியாமல்
அநித்யமானதைமெய்யென்றெண்ணுமானிடர்களுக் (ஒருக்)

இரண்டையுஞ்சமப்படுத் திரண்டையுமொழித்துப்
பன்னிரண்டையுந்தமு னெஞ்சினிலழியாதவர்க் (கொருக்)
மார்க்கத்தைவிட்டுக்கெட்ட மார்க்கத்தில்வீழ்ந்துசன
துன்மார்க்கத்திலிருக்கு மவரைப்பணியாதவர்க் (கொருக்)
ஸாமில்லாசம் ஸாரத்தில்வீழ்ந்துவி
சாரத்திலுலைந்து சாகுமபாவிகளுக் (கொருக்)
பரநாரிகளைக்கண்டு பரவசனாகிறீ
பராங்குசதாசர்களைப் பழிக்கும்பாமரர்களுக் (கொருக்)

இ-ம-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாழ்மனதுக்கென்னென்னுரைப்பேன் அழுக்கடிக்கென் (பாழ்)

அநுபல்லவி.

ஊவ்வினை பழியும்வழியை உற்றுப்பாரென்றுரைக்க-வாழ்
வதைக்கண்டுகாலத்தை வியர்த்தமாய்ப்போக்குதையையோ (பாழ்)

சரணங்கள்.

நீர்க்குமிழியைப்போலேதேகம் நிலையில்லையென்றுணராமல்
ஏறக்கமாய்த்தன்னைமறந்து மோசமபோகுதையையோ (பாழ்)
காமக்குரோதாதிகுணத்தைக் கண்டிக்குஸ்ரீஹரியுடைய
நாமத்தைக்கொண்டாடென்றால் நடுங்கிச்சாகுதையையோ (பா)
தனதான்யசம்பத்தாதிகள் ஸாஸ்வதமில்லையென்றால்-மா
தனவானாகுவேனென்று காலத்தைப்போக்குதையையோ (பாழ்)
மாதர்கள்வலைக்குள்சிக்கி மானமேதென்றால்கேளாமல்
பாதகனைப்புவியிற் பாழாய்ப்போகுதையையோ (பாழ்)
சாஸ்வதசம்பத்தைத்தந் தருளும் பராங்குசர்க்கு
தாசனாகென்றால்மன் சொல்லைத்தள்ளிவிடுகுதையையோ (பாழ்)

இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதவனைத்துதியா வாயினில்வீழ்ந்தெரு-மண்-மண்-மண்
நிறுமென் றெண்-எண்-எண்-எண்-ஆசையால்

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீதாமனை யென்றனுதினம்ஹரி பஜனையைப்-பண்-பண்-பண்
பண்ணாதிதை-புண்-உண்-உண்-உண் (மாதவனை

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

பல்லவி

ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றெண்ணுங்கள்-கொடி
தீவினையறுமதையெண்ணுங்கள் (ஸ்ரீமந்)

அநுபல்லவி

நம்ராமநாமாமிர்தமுண்ணுங்கள்-உங்கள்
காலினால்ஹரிஸ்மரணை பண்ணுங்கள் (ஸ்ரீமந்)

சரணங்கள்

சர்வம்விஷ்ணுமயமென்றறியுங்கள்-பொல்லா
ஷட்குணங்களையறுத்தெறியுங்கள்-மகா
கெர்வமுள்ளோரைவிட்டுப்பிரியுங்கள்
ஹரியேகதியென்று மனதில்குறியுங்கள் (ஸ்ரீமந்)

துஷ்டர்களைக்கண்டால்விட்டோடுங்கள்-நல்ல
சுஜனருடனேயுறவாடுங்கள்-நமது
கஷ்டங்கள்போமவழியைத்தேடுங்கள்-கமலக்
கண்ணனடிகளைக்கொண்டாடுங்கள் (ஸ்ரீமந்)

தசாவதாரங்களைக்கோருங்கள்-சகல
சஞ்சலங்களொழியப்பாருங்கள்
பராங்குசதாசர்களுடனேசேருங்கள்-உங்கள்
பாவமதையெல்லாமீடேறுங்கள் (ஸ்ரீமந்)

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்

கண்ணிகள்

ஸ்ரீநிவாசனையுதியானிப்பவர்க்கு
அஞ்ஞானமேது இனிமேல்-தேகாபி
மானமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

ஒருதெய்வத்தைப்பிடித்திருக்குமவர்க்கு
துரிதமேது இனிமேல்-மனதுக்
கொருவருத்தமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

இரண்டெழுத்தைப்படித்துக்கொண்டவர்
கிதாகண்டமேது இனிமேல்-அன்னியருக்கு
தெண்டமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

மூணையும்வெறுத்தசுப்பிரமணியருக்கு
அப்பிராணமேது இனிமேல்-இப்புவியினில்
நாணமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

காலுங்கோராதகுணசீலர்களுக்கு
இந்திரஜாலமேது இனிமேல்—அவர்களுக்கு
இந்தஜாலமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

ஆறையும்வேராறுத்தோர்க்குகாம
விகாரமேது இனிமேல்-துஷ்கர்ம
விசாரமேது இனிமேல இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

ஏழுலகத்துக்குமேல்போயிருப்போர்க்கு-நர
தேகமேது இனிமேல்-துர்ஜன ருட
நேயமேது இனிமேல (ஸ்ரீநிவாச)

எட்டெழுத்தையுநிதம அனுஷ்டிப்பவர்க்கு
நஷ்டமேது இனிமேல்-அவர்களுக்கோர்
கஷ்டமேது இனிமேல (ஸ்ரீநிவாச)

ஒன்பதுவிதபக்திபெற்றிருப்போர்க்கு
துன்பமேது இனிமேல்-சமசாரதில
இன்பமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

பத்தவதாரனை அடுத்தவர்க்கு
உன்மத்தமேது இனிமேல்மற்றொன்று
சித்தமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

தாசரடிகள்மலர் தரியானவர்க்குக்
கிலேசமேது இனிமேல்-பெண்களுடைய
நேசமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

என்றும் அரிபஜனை பண்ணுவர்க்கு
பாவபுண்ணியமேது இனிமேல்-ஒருவர்தா
க்ஷண்யமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

வேதசாரமறிந்தசாதுகளுக்கு
ஜாதிபேதமேது இனிமேல்-இவ்வுடலுக்கு
சேதமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

தூஷிப்போரைக்கண்டுசந்தோஷிப்பவர்க்கு
தோஷமேது இனிமேல்ஒருவர்மேல
த்வேஷமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

சிக்கறைச்செய்துகொண்டிக்கரையேறினோர்க்கு
துக்கமேது இனிமேல்- நெஞ்சில்
தக்கமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

தேகத்தை அனித்தியமாய்ப்பாவித்தவர்க்கு
சோகமேது இனிமேல்-தூர்விஷயத்தில
மோகமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

துச்சமானசெகத்தை இச்சியாதவர்க்கு
அச்சமேது இனிமேல்-மனதிலொரு
இச்சையேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

சீராய்நிஜப்பொருளை ஆராய்ந்தறிந்தவர்க்கு
குரூரமேது இனிமேல்-பரமபதந்
தூரமேது இனிமேல் (ஸ்ரீநிவாச)

மாசற்றபராங்குசதாசர்களுக்கு
ஆசாபாசமேது இனிமேல்-மனதி
லாயாசமேது இனிமேல (ஸ்ரீநிவாச)

இ-ய-பாநுவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

ஸர்வம் விஷ்ணுமயம-என்றறி-ஸர்வம்விஷ்ணுமயம

அநுபல்லவி.

ஸர்வபுவனங்களும்ஸர்வசலதிகளும்
ஸர்வதேவதைகளுமசதுர்முகன்முதலாய் (ஸர்வம்)

சரணங்கள்

வேதபுராணங்களும்விதித்தகருமங்களும்
மாதாபிதாகுருமங்களுமுதலாய் (ஸர்வ)

வனங்களாசலங்களுமமரங்களாதிகளிகு
விளைகள்பயன்பலனுமவிண்ணுமண்ணுமுதலாய் (ஸர்வம்)

பரமாகாசமுமபரத்பரனுமஜோதியுமவிராட்
புருஷன்பரபிரம்முமபரணவகாரமுதலாய் (ஸர்வம)

இருக்குமகருமாயந்த எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல்
எங்குநிறைந்திருக்குமஈஸ்வரன்முதலாய் (ஸர்வம)

என்ம அமேஇதைக்கேளெல்லாவுயிர்களுக்கும்
கன்மைதருமஸ்ரீமத்பராங்குசன்முதலாய் (ஸர்வம்)

இ-ம-சாவேரி-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஈசெயறும்புமுதலபிரமாதியர்க்குரக்ஷகன்
ஏவனோஅவனைபரமென்றறியாய்

அநுபல்லவி

நாயனுமாய்கைக்குள்ளகப்பட்டழியுந்
தேவதைகளுக்குப்பரதவமேதுரையாய் (ஈடேறும்)

சரணங்கள்

உ[illegible]தைப்பாடைத்தகன்றுடனேவிழுங்கிக்கர்
[illegible]மிழுந்தேவனைப்பரனென்றறியாய்
பலகாமமியற்றகழியுந்தெய்வங்களுக்கிப்
பரதவமென[illegible]தேதுரையாய் ஈடேறும்

[illegible]பரகிதமென[illegible]பரந்தகுன்றோ - அந்த
[illegible]கனைப்பரனென்றறி[illegible]
[illegible]
[illegible]பரதவமே[illegible] ஈடேறும்

பிறப்புமிறப்புமில்லாதவனென்று - அவனை
யெனறைக்கும்பரனென்றறியாய்
பிறப்பிறப்புக்குமுடன்பட்டழிந்தெய்வழியுந்
தெய்வங்களுக்குப்பரதவமேதுரையாய் ஈடேறும்

சகலவேதங்களிலியாவ[illegible]ருக்குச்சத்தியஞ்
செய்துரைத்தபரனைத்தெரியாய்
[illegible]களாகியழியுஞ்சுத்த
[illegible]பரதவமேதுரையாய் ஈடேறும்

நாராயணனைப்பரமென்றாளுந்திருவேங்கட
சாரிய[illegible]பக்கித்தக[illegible]
ஆராய்ந்தறிந்தபின்றோகிலுண்டோ
பராங்குசதாசனைக்கினைதுரையாய் ஈடேறும்

இ-ட-சாவேரி-ஆதிதாளம

பல்லவி

அகாரசப்தத்துக்கப்பதியானஸ்ரீ
ஹரியினடிமலர்தனைப்பணிவாய்

அநுபல்லவி

விகாரகுணங்களாடிருக்குந்தேவதைகளை
விருப்புவைக்[illegible]யனைத்துமில்லையாகையால் அகா

சரணங்கள்

உகாரசப்தத்[illegible]குறியவனெவனவன்
ஒருவனுக்கேயாளாயுருவபெருவாய்

அபிப்ராயகீர்த்தனை.

உகாரமானக்ஷுத்ரதெய்வங்களதனால்
வல்வினைகளற்றுவதற்கிடமில்லையாகையால் அகா

மகாரசப்தத்துக்குடையசகலவாத்
மாக்களுக்குரக்ஷகனாரறிவாய்
ஆகாதகுணத்தைக்கொண்டன்னியதேவதைகளை
யடையுமானிடர்களுக்கனர்த்தம்வருமாகையால் அகா

மேற்கூறின அகாரஉகாரமகாரங்களின்விவரமதை
யறிவித்தகுருவைநீயடைவாய்
நீர்க்குமிழியதைப்போலழியுந்தேவதைக
ளனிதயமென்றறிபராங்குசதாசனே ஆகையால் அகா

இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம

பல்லவி

சொன்னால்விரோதமாகிலும்-யான்
சொல்லுகிறேன் கேளீர்-யான்-சொல்லுகிறேன்கேளீர்

அநுபல்லவி

புன்னாகத்தின்மேலொளிந்துமறைந்தவாப்
புருஷோத்தமற்கிணையாருஞ்-சொல்லப்
புவியினில்வேறில்லையாருந்தினந்தோறும்-யான் சொல்

சரணங்கள்

வேதங்கள்தோறுமாதவனைப்பரனென்
றோதும்உண்மையைப்பார ரோர்க்கும்
அறிந்தோதினுளிழுப்பார் விண்போர்க்கும
இதெல் லோர்க்கும-யான் - சொன்

ஐமுகனறுமுகனயன்முதலானவர்
ஹரியாலுண்டானவ ரென்று
ஸ்ருதியாலுரைக்குமதற் சொற்கண்டு
இதை யின்று-யான் சொன்

ஆதிமூலப்பொருளின்னதென்றுவுல
கத்தில்முன்யானையானையா ளீதிறந்தும்
அந்தமொழிக்கிசையாரவ ரறிந்தும
வாய் திறந்தும்-யான் சொன்

அண்டபிண்டபிரமாண்டாங்களுக்காதார
மானவெம்பெருமா னாரோ
பிரகலாதன்சொன்ன தறியாரோ
என்ன பேரோ-யான் சொன்

ரூவலயத்தில்பராங்குசமுதலாழ்வார்கள்
கூறுமவார்த்தைக்கெதி ரில்லை-என்று
கூறிருலெறிவார்கள் கல்லை
இதைச் சொல்லை-பான் சொன்

இ-ம-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

பல்லவி

அடியுங்கள்செயபேரிகை-கம

அநுபல்லவி

தரியல்லால்தெய்வமில்லையென்றுபுவியில் (அடி)

சரணங்கள்

மதமென்ருேரானையின்மேல்-ஏறியந்த
மாதவனைப்பரனென்றுமானிலந்தனில் அடி

நான்மறையாதிகளால்-அந்தஸ்ரீமந்
நாரணனேபரனென்றுமாடுதலால அடி

சிவன்முதலானேரும-ஸ்ரீயப்பதியை
சிந்தித்துகந்துடணிவார்தினந்தோறும் அடி

சகலலோகாதிகட்டும்-அதிபாகந்த
சக்கரதரனேயிறுவேஸாட்சியாகும் அடி

தெரிந்தவரனைவோரும்-ஹரியைவிட்டு
சேவியாரன்பரையிறைந்தெரிந்தல்லோரும் அடி

கூக்குரலிட்டுப்பாடு-ஸ்ரீமத்பராங்
குசதாசாகளுடனேகூடியாடி அடி

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம

பல்லவி

கிட்டுமோ-விஷ்ணுலோகங்கைக்கெட்டுமோ-துஷ்டர்களுக்குக் அடி

அநுபல்லவி

விஷ்ணுவைப்பவைத்தற்பர்களுக்குகூட்
பட்டிருண்டழிந்தலையுமவர்க்கது கிட்டு

சரணங்கள்

நாதமடையுந்தெய்வங்களைநம்பி
மோகம்போயழிந்தலையுமவர்க்கது கிட்டு

அஷ்டாக்ஷரப்பொருள் தனைவிட்டுமா
பிரஷ்டராய்த்திரிந்தலையுமவர்க்கது — கிட்டு

பரமபதத்தருளவனை மறந்து
க்ஷுத்ரதேவதைகளோடலையுமவர்க்கது — கிட்டு

தேன்முறையிடுமவனைப்பிரிந்துமா
பாதகராயழிந்தலையுமவர்க்கது — கிட்டு

மாசிலனவில்லாபராங்குசர்க்குகிச
தாசனுகாயலலையுமவர்க்கது — கிட்டு

ஐ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நாரணனுக்குச்சமமாக அன்னியரை-இந்த
நாவினாற்சொல்லப்போமோ மனமே-அந்த

அநுபல்லவி

வாரணன் முறையிட்டபோது - சகலதேவதைகள்
பட்டவன்மையைப்பார்மனமே (நாரண)

சரணங்கள்

ஆயிரபாபபுகளானாலுமென்னவொரு
ஆதிசேஷ னாமோ-அதுபோல
ஆயிரந்தெய்வங்களானாலுமச்சுதன்
தயவுபோலாகுமோ யாமோ-மனமே (நாரண)

முக்ஷமித்த . . . சொன்ட மின்மினிப்பூச்சி யாரு
ஆதித்தன்சம மாமோ-அதுபோல
மோக்ஷந்தனைக்கொடுக்கவல்லவர் . . .
முகுந்தனுக்கொத்த ராமோ-மனமே (நாரண)

சகலநக்ஷத்திரங்களொன்றானாலுமொரு
சந்திரன்சம மாமோ-அதுபோல
அகிலதேவதைகளெல்லாமொன்றானாலும
முராரிக்குச்சம மாமோ-மனமே (நாரண)

காலுகாலுள்ளகஷ்டகாய்களாமொரு
காமதனுஷன் தாமோ-அதுபோலன்
லோகமப்படைத்தமன்ய தேவதாருமலக்ஷ்மி
லோலனுக்கொக்குமோ ராமோ-மனமே (நாரண)

காக்கைகளொருகோடியானாலுமொரு
கருடனுக்குச்சம மாமோ-அதுபோல

பேய்க்கூடமானை இந்த க்ஷாமதேவதைகளெனும்
பெருமானுக்கெதி ராமோ-மனமே (காரண)

கோரங்களெத்தனை களானாலுமந்தத்திரு
நாடடிக்குச்சம மாமோ-அதுபோல
இகத்திலுள்ள க்ஷுத்ரதேவதைகளெல்லாம
ஜெகதீசனுக்கெதி ராமோ-மனமே (காரண)

வேஷக்காரெத்தனைபேரானாலுமபாராஜாக்குச
தாசாகள்சம மாமோ-அதுபோல்
நாசமடையும்பலதேவதைகளுந்தக்கருச
நாபனுக்கெதி ராமோ-மனமே (காரண)

இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்

பல்லவி

கண்ணனையன்றிலை தெய்வ மில்லையே-இத்தைக்
கண்டறிந்தினிசயமென் சொல்லையே

அநுபல்லவி

மண்ணளந்தகனபாதந் தனைமேவிட்ட
மனிதாவிழுவார்யமன் முனையே (கண்ண)

சரணங்கள்

ஆணையானதுசுருதி மூலமே-யென
றறைபுகதாருந்தார் சொல்லுமே-மழு
மாளையாதுனைக்டன முன்னமே-அப
பாராவதிக்குரைத்தசங்கரா னென்னமே (கண்ண)

பிறப்பிறப் பில்லாதெய் வத்தையே-கண்டு
பிடிசகாலகாலனாமவனுக்குந்தத் தையே
பிறப்பிறப்புண்டதெய் வத்தையே-தொழுந
ரூபம்பாரடைவார் நாகத்தையே (கண்ண)

நாரணனுக்கே பரத்வமே-யென்று
நாலவேதங்களிலு முரைக்குமே
கூறுந்தெய்வமில்லா மஹத்தியமே-பாராக்
குசதாசனசொல்வது சத்தியமே (கண்ண)

இ-ம்-சாவேரி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி

இநக்குத்தெய்வமொன்றுதான்-இதை
உலலோருமுணர்ந்துஜீவியுங்கள்

அநுபல்லவி

உருக்குஸ்தம்பத்திலிருந்துற்பவித்த
ஹரிக்கிணையில்லையெவருமாகையால (இருக்கும்

சரணங்கள்

ஓதும்வேதசாஸ்திரங்களிலும
வாதஞ்செய்புராணங்களிலும
நீதிலவாஇதியாசபாகவதக்
கீதையாதிகளிலும-வியாபித் (திருக்கும)

போகபாக்யமாதிசகல
யாகஹோமமாதி
அனேககர்மஞானபக்தி
யோகமார்க்கங்களிலும-வியாபித் (திருக்கும்)

அண்டபிண்டங்களிலுஞ்சகல
மண்டலங்களிலுமனந்தஅநந்த
வண்டகோடிகளிலும்-பகி
ரண்டமாதிகளிலும-வியாபித் (திருக்கும)

கதிர்மதிஸோமாதிகளிலும
உடுநக்ஷத்திரங்களதிலும்
ப்ரிதிவிஅப்புவாயுவாச
ஸதிலுமதேஜஸ்திலும்-வியாபித் (திருக்கும்)

மரங்கள்மலைகள்செடிகளதிலும
கிளிகள்பக்ஷிகள்மிருகங்களதிலும
பசங்கள்குதிரையானயாதிசரா
சரங்களுமெங்கெங்கும்-வியாபித் (திருக்கும்)

விதிசிவாதிதேவர்களிலும
இந்திராதிஅசுரர்களிலும
யதிகுலாதிகளதிலும
சித்தாதிகளும்-வியாபித் (திருக்கும்)

வியாசவராதிமுனிவர்களிலும
பூசுராதிமனிதர்களிலும்
மாசிலலாஸ்ரீபராங்குசாதி
தாசபூதங்களிலும-வியாபித் (திருக்கும்)

இ-ம-காட்டை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நம்பிக்கெட்டவாளில்லை-ஹரிநாமமந்திரமென்னுஞ்சொல்லை

அநுபல்லவி

நம்பிவந்தடுத்தஇராவணன் தம்பியை
அன்புடன்காட்கொண்டயென்னாண்டவன்பாதங்களை (நம்பி)

சரணங்கள்

ஆனையைக்காத்தவரார்-மனதே
அடைசற்றேநீவுற்றுப்பார்
மானுருவாய்வந்த மாரீசன் றனைக்கொன்ற
ஜானகிராமன் திவ்யசரணாரகமலங்களை (நம்பி)
துரௌபதைமானத்தைக்காத்து
ரக்ஷணைசெய்ததையறி
பாபிஹிரண்யரால்பிரகலாதனுக்குவந்த
ஆபத்தைத்தீர்த்தவெங்கணையன் பொன்னடிகளை (நம்பி)
பாசபந்தங்கள்வலையறுக்கும-நலல
சாஸ்வதபதவியைக்கொடுக்கும
ஆசையுடனேயிந்த அவனிக்குள்பராங்குச
தாசர்கள்பணியுஞ்செந்தாமரைத்தாளினை (நம்பி)

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளம

பல்லவி

நம்புங்கள்நம்புங்கள்-நாரணனடிதனை
நற்கதிதந்துரக்ஷித்திடுவார் (நம்பு)

அநுபல்லவி

நமபாதவர்க்கெமனாயிருந்து-பொல்லா
நரகத்துக்காளாயமர்த்திடுவார் (நம்பு)

சரணங்கள்

நம்பினயானைதனக்காதிமூலமாகி
ஸதசதவிதனைக்கொடுத்தார்
நமபாமலிருநதயானைதநதலை
யனைநாழிகைக்குள்ளாகவேயுடை த்தார் (நம்பு)
நமபினபிரகலாதாழ்வானறனகருமுன்
னுகபரப்பிரமமாயுதித்தார
நமபாமலிருநதஹிரண்யாசிபன்முன்
நரசிங்கமாயவனுயிர்வதைத்தார் (நம்பு)
நமபினவிபிஷணாழ்வான்தனக்குஸ்ரீ
ராமனாயவதரித்தாதரித்தார்
நமபாமலிருந்தஇராவணாசுரன்பங்கில்
நரனாயிருநதவன்றலையிறுத்தார் (நம்பு)

நம்பினபஞ்சபாண்டவருக்குஸ்ரீகிருஷ்ண
னுயிரந்தவரிடர்போக்கடித்தார்
நம்பாமலிருந்ததுரியோதனனுமேதுதுஷ்ட
னாயிருந்தவன்மண்ணில்விழவடித்தார் (நம்பு)
நம்பிநாரணனை அருள்பெருங்கோவிலிருந்த
நரஜென்மமெடுத்தபோதவிடுமுணமே
நம்பாமற்கெட்டால்கெடுங்கொள்பராங்குச
நாமனைத்தவிரவேறுதுணையில்லையே (நம்பு)

இ-ம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தாவிப்பவர்கள்சுகப்பட்டுடும்-நம
தோஷங்களைத்தனையுமறுட்டு

அநுபல்லவி

தாவிப்பவராருடன்த்தேவசம்மையமேத-நம்மைப்
போஷிக்கஸ்ரீஹரிபுவியிலிருப்பாரினி
பூஷணையுமவரும்-தூஷணையும்போல்
வேஷத்திற்கே-ஆக்மாவுக்கில்லையாமினி (தாவிப்)

சரணங்கள்

பெற்றவரவர்முதலாலே-நிந்தைப்
பெற்றதிருமென்னமன்மேலே
குற்றமில்லாபிரகலாதகுழந்தைதன்னுடைய-இட
ரத்தனையும்போக்கிடகாரியாதையாயினி
இத்தரையிலுனக்-கெத்தனைதாரு
பத்தமேரிட்டாலும்-செத்தாபோவீருதினி (தாவிப்)

உலகத்திற்குஞானமெய்பொல்லமோ-ஞான
முள்ளவர்க்குலகம்பொய்பல்லவோ
பலபலவிதமாகப்பாரிலுள்ளவேடமெல்லாம்
குலக்குலகாரர்களாலேவலை அறிந்துதிருமென்னவே
ஜலத்துக்ளராதிகளே-சரிபோலமலிலதிகம்
மலையைப்போல்வருதிட-ராதிப்போய்விடுமினி (தாவி)

அபகாரிகளையிந்தப்புவியில்மறா
உபகாரிகளென்றறியினுநில
அபரிமிதமாயப்பாவதுவருவதெல்லாம்
சபலமேயாகுக்குசதாசனைகளினி
விபரீதஞானத்தல்-விழலாமலேஹரிபி
னுபயதிருவடியை-உறுதியுடனேபிடி-இனி (தாவி)

இ-ம், புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டுசேவிப்போம்வாரீர் பட்டாபிராமனைக் கண்டு

அநுபல்லவி

தெண்டனிட்டுநீலகண்டன் துதிபாதத்தைக்
கண்டுமனமகிழ்ந்துகொண்டுவேடிக்கையாக கண்டு

சரணங்கள்

துண்டதாடகையைக்கண்டவுடனே அவளை
மண்டையுருளும்படிதெண்டனைசெய்தவனைக் கண்டு

மண்டலத்தரசர்கள்நின்றுபுகழ்ஸ்ரீ
கண்டன்வில்லைரண்டு துண்டாயொடித்தவனைக் கண்டு

வேகமதாய்முனியாகத்தைமுடித்தன்
பாகக்கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்தவனைக் கண்டு

தெண்டகாரண்யஞ்சென்றுகரனைமுதற்
கொன்றுநரிகள்நாயகுன்றடுத்தவனைக் கண்டு

பந்துமணிந்தஅறனுமன்தாவிமகனைத்
தொந்தமாககிசேது பந்தனஞ்செய்தவனை கண்டு

மண்டியரக்கன்சதகண்டன்சிரசுகளைத
துண்டித்தவிஜயகோதண்டபாணியைக் கண்டு

பட்சமதாகபராங்குசதாசனை
ரட்சித்தருளுமஜெயலட்சுமிசமேதனைக் கண்டு

இ-ம், நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஸ்ரீரகுபதியுந்தன் திருமலரடிகளைச்
சேருவதினிநானெப்போ

அநுபல்லவி.

சாராசனசம்சாரக்கடலைநான்
தாண்டிக்கரைசேருவதெப்போ ஸ்ரீரகுப

சரணங்கள்

மாயப்பிரபஞ்சத்தை மறந்துன்னைக்காண
உபாயமறிவதுநானெப்போ
பாபத்தைப்போக்கிஎன் கர்த்தனேஉன்னுடன்
கலந்துகொள்வதினியெப்போ ஸ்ரீரகுப

காமக்குரோதலோபமோகத்தைவெறுத்துநானே
கடைத்தேறுவதினியெப்போ
சேமதாயுதனுடையநாமத்தைமனதினில
நினைந்துமகிழுவதெப்போ ஸ்ரீரகுபதி

ஓடித்திரியுமெந்நெஞ்சை ஓடாமலடக்கிநா
னுறுதிப்படுத்துவதுமெப்போ
நாடியுனபதத்தைகொண்டாடுமடியாருடனே
கூடிசுகித்திருப்பதெப்போ ஸ்ரீரகுபதி

ஆசையெனும்பிசாசைத்துரத்தியுன்
னாடியைப்பணிவதுநாளெப்போ
தாசர்களதிருவடிதூளியென்சிரசினில
தரித்துக்கொள்வதினியெப்போ ஸ்ரீரகுபதி

எவரென்னைவைதாலுமெதிர்த்துப்பேசாமல்நான்
மவுனமாயிருப்பதுமெப்போ
ரவிகுலசந்திரபராங்குசதாசனை
ரட்சித்துப்பரிபாலிப்பெப்போ ஸ்ரீரகுபதி

இராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்

பல்லவி

என் பிழைபொறுப்பாய் ஹரியே இனி

அநுபல்லவி

உன்னைப்பூஜை செய்யவிட்டெனைக்காத்தருள்வாய் உன்னை

சரணங்கள்

சிலையைப்பெண்ணாக்கிடப்பாதா உன்தயா
சித்தமிரங்கிடச்சற்றேயிரங்காதா
பல்லாயசுபத்திரகிபாதா என்னை
மன்னித்தருளுமடிபாதகருளபோதா உன்னை

உத்தமனெனக்களாராமானந்தன்
ஊழ்வினைவினைத்தீருமோபரந்தாபா
குற்றமென்மேலெண்ணலாமா இந்தக
கொடுமைகளென்னறியவேன் கோவிந்தநாமா உன்னை

நீ நனேநானுனக்காளா யாவ
தேபபோஅரியே ஓ சிதாமணுளா
சோரிக்கதகாமலர்த்தாளா பராங்
குசதாசன்வரமதைகக்கொடுக்கதயாளா உனை

இ-ம். புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

உனையே நம்பினேனை-அரி-கோவிந்தமுராரி உனை

அநுபல்லவி

உனையேநம்பினேனிந்த உலகத்தில்வேறொன்றறியேன்
எனையாளாள்மேல்மங்கைமணாளனேநா னுனையே

சரணங்கள்

கல்லைப்பெண்ணாக்கவில்லையோ இன்னமுமந்தக்
கருணையென்மீதிலில்லையா
எல்லாமறிந்ததுனக்கென்னநானேதுசொல்வேனே
உன்னைவிட வேறுதிக்கில்லை இல்லைநா னுனையே

நின்னைநானுடன்வாதா இன்னமுமிந்த
ஏழையின்மேலிரக்கமா
அன்னைபோலவேவளர்த்தென்னைரட்சியுமிந்த
மண்ணிலந்தன்னில் ஓ ஓ பன்னகசயனேநா னுனையே

மோசஞ்செயபாதேராகவாகெருடனிட
முதுகேறியென்முன்னாகவா
பாசமறச்செய்தகனுசைதீரவென்னோடு
பேசிப்போபராங்குசதாசானுகூலனேநா னுனையே

இ, ம், நாதநாமக்கிரிபை அடதாளம்

பல்லவி

இன்னமென்மீதில் தயவேன்வராதையா

அநுபல்லவி

என்னகோபமோ எவரிட்டசாபமோ இன்

சரணங்கள்.

சரணமென்றுநானுந்தன தாள்வணங்கினேன்
கருணைபாராயா பாற்கடலில்வாசனே — இன்ன
அன்னையாயென்னைவந்தாதரியாவிடில்
பின்னையார்துணைசுப்ரசன்னராகவா — இன்ன
திக்கில்லாமலேயென்னைசெய்துவிடுஇனி
திக்குவேறில்லைராசிவநேத்ரனே — இன்ன
என்னசொன்னாலுமிரக்கமில்லையோ,நா
னென்னசெய்குவேன்தலைவிதிக்குநாரணா — இன்ன
மடுவில்யானையைமனம்வைத்து ஆண்டதைப்போல்
கொடுமென்றன்வரந்தனைப்ராங்குசாவதாரனே — இன்ன

இ,ம்,சங்கராபாணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எனையாட்கொள்ளரியே,இப்புவியினில்,எனையாட்

அநுபல்லவி

உனைபல்லாலென்மனதிலொன்றுமறியேன் — எனையா

சரணங்கள்

நரகக்குழியிலூறிஎட்டுபத்து
நாலுலட்சத்துயோனியில்நானபிறந்து
இரங்கலங்கதுபோதும் இனிமேலெனக்
கிழிவில்லாமற்செய்து இத்தரையினில் — எனை

ஆசையென்றும்பிசாசை இடத்தில்சுத்த
அறிவில்லாதவனைப்போ லகப்பட்டுயான்
மோசம்போனதுபோதும் இனிமேலெனக்
குன்னடியைக்கிருபைசெய் திவ்வுலகந்தனில் — எனை

அனுதினம்யானிந்த நல்வினைதீ
வினைகளென்னும்பயனால்வருஞ்சுகத்தை
அனுபவித்ததுபோதும் இனிமேலுந்த
னடியேனைச்செய்து அம்புவியினில் — எனை

பயங்கரமானமாதர் வலையிலகப்
படுமதிகெட்டு வீணாய்ப்பகலிரவும்
மயங்கியிருந்ததுபோதும் இனிமேலிந்த
மாய்கைக்குள்ளாகாமற்செய்இம்மானிலந்தனில் ஏனை

பணமென்றமதத்தாலே கண்ணிருண்டு
பாகவதர்கள்பாதத்தைப்பணியாமல்
குணங்கெட்ட இனிபோதும்ஸ்ரீமக்பராங்
குசதாசனுகூலஇகவலயத்தில் ஏனை

இ,ம்,பியாகு,ஏகதாளம்

பல்லவி

ஸ்ரீமந்நாராயணாஹரியே-திக்கு

அநுபல்லவி

வேறில்லையென்றனையேவிரும்பித்தொழுதே ஸ்ரீமந்

சரணங்கள்.

தாயைப்போல்வந்தாதரியுமே-இந்த
தருணத்திலென்னைபாளத்தடையேனாதிமூலமே
மாயாந்தகாரத்தையறுமே இந்த
மயக்கத்திலென்மதிமயங்குதென்செய்வேன் ஸ்ரீமந்

தஞ்சமென்றுந்தனையடைந்தேன் இந்த
தரணிக்குனைந்தின்னந்தபவில்லையேனையுந்தனை
கஞ்சவடிக்கஞ்சலிசெய்தேன்எந்தன்
காமவினைகளறுத்தென்கையைப்பிடித்தாளும் ஸ்ரீமந்

பாசபந்தங்களிலென்னையே-தள்ளிப்
பேசாமலிருக்கிறாயிப்பிரவியில்லாமற்செய்து
கோசலைக்குமாராவுனையே இப்போ
கோரிவந்தடுத்தேன்பராங்குசதாசனையாள் ஸ்ரீமந்

இ,ம்,முகாரி,அடதாளம்

பல்லவி

உபயகாவேரிவாசனே உனையநம்பினேன்
நானுனையேநம்பினேன்

அநுபல்லவி

அபயாஸ்தங்கொடுக்காதிரியென்னை
அரங்கனேகருடத்துறங்கனே ஓ

சரணங்கள்

சப்தப்பிரசாரத்துக்குள் பள்ளிக்கொண்ட
ஜகஜ்ஜநாபனே ஓ ஜகஜ்ஜநாபனே
பக்தியெனக்களித்திந்த நகேவளோயில்
பட்சம்வைத்தாள் ஜகத்ரட்சகனே ஓ   உபய

தொல்லுலகிலெந்தனிடனைகயைச்
சோரவிடலாமோ கையைச் சோரவிடலாமோ
கல்லுகுப்பிராணங்கொடுத்தவனேஎன்னைக்
காருமேகருணைபாருமே ஓ   உபய

இருவினைதனையாருத்துச்சுதமா
யிருக்கநீவாந்தரநா ளிருக்கநீவரந்தா
அருமறைப்பொருளே இக்கலையில்
அன்புவைத்தாள்பராங்குசாவதாரனே   உபய

———

இம், முகாரி அடதாளம்

பல்லவி

ராமாயிதென்கர்மமா உன்கருணை

அநுபல்லவி

வாராதிருப்பதுகர்மமா சீதா   ராமா

சரணங்கள்

தாமசத்தாலேயித்தரணியில்நான்பொல்லாப்
பாமரனுகினேன் ஆகியுமுந்தன்
நாமகதையுமெங்கன் தாவினும்புகழாமல்
நகரத்துக்காளாகினேன் சீதா   ராமா

ஸாரகீனசம்சாரமென்னுர்த்தக்க
ஸாகரத்திலொணடினேன் - என்வி
சாரத்தைப்போக்கவும்பாரமென்றேநம்பி
சரணமென்றுனையடைந்தேன் சீதா   ராமா

ஆறுதுர்க்குணங்களாலடிப்பட்டுவீ
ணுகக்காலங்கழித்தேன் மகா

கோரபாபமானபாரத்தைதானேற்றுக
கொள்ளவுடம்பெடுத்தேன் சீதா — ராமா

பாதகர்களில்முதற்பாதனுகிப்
பொல்லாதகாதகனுனேனென்னை
ஆதரிப்பாயென்றுன்பாதத்தைவணங்கிஸ்ரீ
நாதாவென்றேனேனே சீதா — ராமா

பாருலகத்திலுன்பக்தர்பாதங்களைப்
பணியாமலேகெரிந்தேன் நீரோ
நாராயணவென்றுநம்பாமல்மதிகெட்டுன்
நாமத்தையுமறந்தேன் சீதா — ராமா

சுகமாலமான இக்காயத்தையெப்போ
போககடித்துககொள்ளுவேனையனே பராங்
குசதாசனையெப்போசதாசனுக்குவாய
கோதண்டராமையனே சீதா — ராமா

இ,ம், புன்னுகவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயாவெந்தனுக்கிறங்காய் எந்தனைப்பெற்ற ஐயா

அநுபல்லவி

ஐயாதிருமுத்திரிகையாநீயேயென்கெதி
மெய்யாயுனாதஜேனிதுபொய்யல்லவல்லவல்ல — ஐயா

சரணங்கள்

மாதாபிதாகுருஎன்னுதாரமனைசுபுதம்
நீதானுகையாலருள தா தா தா தா தாவென் — ஐயா

சீராயபெருங்கவலையைத்தீராய்காரிமாரன் கு
மாராநிகெனைக்குவே முராரா ராரா ராரா ரென் — ஐயா

கணாருயப்பாராங்குசரோஉன்றுள்வணங்கினேன்மற்
றென்னுரறியேனெஞ்சிலென்றென் என்என் — ஐயா

இ,ர், கமாசு, ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமாநீயெந்தனிடைகைவிடலாமா
உநதனுக்கிதுதர்மமா — ராமா

அநுபல்லவி

சேஷமகரத்துளெனைச்சேர்த்தணைத்துப்பிடித்துன்
ஞமந்தனையேநிதமகாவினுல்துதிக்கச்செய்

சரணங்கள்

யாராகிலும்வேறுனைவிட கதியுண்டோ உனையாளாம
லிருப்பதிங்கினியாசமினியெங்கேயாகிலுமுண்டோ
பாருலகதனிலெங்கெனைப்பட்சத்துடனேயாரும்
ஆருமற்றவனைப்போலலையவிடாதே ரகு — ராமா

கல்லாவுன்மனமென்தன்மீதிலிரங்காதா ஐயையோவின்ன
மென்னொருசொல்லாகிலுமுந்தன்செவியில்நுழையா
தொல்லுலகத்திலெந்தன்துணையாயிருந்தெனைக்கு
நல்லகுணமளித்துரட்சியுமென்னை ரகு — ராமா

கூவியான்முறையிடுவதைவந்துகேளாய் பராங்குசதாசனு
கூலாயென்மனவரமதைக்கொடுத்தாளாய்
ஆவியென்னுடலைவிட்டகலுமுன்னமேயெந்தன்
பாவந்தனையறுத்துன்பக்தனுகச்செய்ரகு — ராமா

இ ம்-நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமாயென்வினைப்போக்காயோ பரந்

அநுபல்லவி

தாமாநீயெந்தனைவந்தாதரிக்காயோ — ராமா

சரணங்கள்

நின்னடியென்றைக்குகாண்பேனோ உனக்
கின்னமென்மேல்கருணையில்லையிதேனோ
என்னபசாரம்பண்ணினேனோநீ
என்னையாளாவிட்டாலினியுன்னைவிடுவேனோ — ராமா

காத்தனேரட்சிப்பனுரோ அரி
கீர்த்தனைபாடுமென்மனத்தனைப்போரோ
பார்த்தவாளுங்கைப்பழிபாரோ ஓஜ
நார்த்தனே இனியுனைக்கு நானென்னவேரு — ராமா

எந்தன்சொற்காதில்நுழையாதோநீ
என்னையாளாயலிருப்பதென்னகூதோ
உந்தன்மனமேனிரங்காதோ ராமச்
சந்திரனேபராங்குசதாசன்மேலேன்வாதோ — ராமா

இராகம்-முகாரி ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராகவாஎன்முன்னுகவா

அநுபல்லவி

ராகவனேயென்னை ரட்சித்தருளும் நீ
கோகதியென்றுநானெண்ணினேன்-ஓ ஓ ராகவா

சரணங்கள்.

நாரணா-பரிபூரணா
வாரணநதனையேகீவந்துகாத்ததைப்போலத்
தரணிகருள்ளென்னைவந்தாதரி-ஓ ஓ ராகவா
கோபமோ-இதென்னபாபமோ
ஆபத்தெந்தனுக்குவநதணுகாமல்செயகஞ்ச
நாபனேஉனையேநானம்பினேன்-ஓ-ஓ ராகவா
காருமே-கருணைபாருமே
காறுமுடலொழித்து நாட்டிலுந்தனைக
கோரும்வரநதாபராங்குசகாமா-ஓ-ஓ ராகவா

இ,ம், முகாரி ஆதிதாளம்
கண்ணிகள்

ஓடிவந்தெனையாளா- திக்
கொருவருமில்லைஸ்ரீமணாளா உன்னைத்
தேடிக்காணாமல்வெகுநாளா-எங்கும
திரிந்தலைகிறேன்மலாததாளா ஓடிவ
கொடுமபாவியானைகையினாலே என்னைக்
போபமோஉனகெந்தன்மேலேநான்
படுநதுககமடைநயெவராலே தீர்க்கப்
படுமுனையல்லால்திருமாலே ஓடிவ
இன்னிலத்திலென்கைவிடாதே இனி
எநதனைவிட்டபபால்நாடாதே இன்னம்
என்னுடனீவாதாடாதே அரியே
யெனககிழிவுதேடாதே ஓடிவ
பாரிலுனையேநம்பினேனே ஆசா
பாசமரச்செய்கோசிமானே இப்போ
கோரிவந்துன்னைப்பணிந்தேனே பராங்
குசதாசன்றனையாட்கொள்வோனே ஓடிவ

இ,ம், முகாரி, அடதாளம்
பல்லவி

ஓடிவாராமையா வென்றூன் றோடிவாவா உன்னைத்

அநுபல்லவி

தேடிக்காணாமலலைகிறேன் தேவதேவா

சரணங்கள்

என்னையாளாவிட்டாலினிஉன்னைவிடுவேனோ நீ
பன்னகசயனுவுன்கிருபைவாராதேனோ ஓடிவா
காருமிந்தவேளைபென்னைக் கமலக்கையனைவரந்
தாருமுன்கருணைகண்ணுல்பாருமையனே ஓடிவா
தொல்லுலகந்தன்னிலென்கைசோரவிடலாமோ இந்த
சல்லியங்களென்றைக்குமென்றனைவிடப்போமோ ஓடி
இன்னமுமென்மீதிலுனக்கிந்தவாதாஉந்தன்
பொன்னடிதந்தென்வினையைப்போக்கலாகாதா ஓடி
ரட்சியுமுன்பாதத்தைநான் நம்பினேனையா இத்
தட்சணம்பராங்குசதாசனையாளையா ஓடிவா

இ,ம்,நாதநாமக்கிரியைஆதிதாளம்

பல்லவி

கோவிந்தமாதவா கோபாலகேசவா

அநுபல்லவி

கோவிந்தனேயென்றுகூவியழைத்தேயென்
பாவந்தனையேநீக்கிப்பாலனஞ்செய்நாதா

சரணங்கள்

முன்னையானைகருக்குமுக்தியளித்ததைப்போ
லன்னையாகிப்பாவந்தென்னைரட்சிக்கொண்ணாதா கோ
உந்தன் பாதாரவிந்தமதைநம்பினேன்
இந் யாயிலென்னைவந்தாதரிகொண்ணாதா கோ
ராசன் பணிகுமஜெகதீசா ஸ்ரீபராங்குச
தாசன் தனக்குவரந்தாள்கொண்ணாதா கோ

இ,ம்,முகாரி,ஆதிதாளம்

பல்லவி

அரியேஎன்வினைகளைத்தாதரியே உன்னை
விடவேரறியேன் அரியே

அநுபல்லவி

அரியேயுன்னைவிட்டுப்பிரியேனான் சின்னஞ்
சிரியேனலைமெய்ருன்றையுமறியேன் அரி அரி அரி

சரணங்கள்

அதிப்பிரியக்கடனே ஸ்ரீபதியுன்திருவடியை
கெதியென்றனுதினமுமதியிலெண்ணினேனரி அரி

நரகக்குழியில்விழுந்தாருளும்படிச்செய்யாதே
அருமறைப்பொருளேஉன்னிருபாதமருள அரி — அரி
தீங்குகளென்னைவிட்டுநீங்கும்படிச்செய்தென்னைப்
பாங்குடன்ரட்சியும்பராங்குசநாம — அரி

இ,ம், முகாரி ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்பிராணநாதா எனக்கினி
உன்பாதம்தாதா

அநுபல்லவி

நின்பதமன்றியிலம்புவியில்வேறேயான்
நம்பினதுண்டோஜெகன்மோகா இனி
என்பங்கிருந்துயென் துன்பமதைப்போக்கினி
அன்புவைத்துக்காவாகா அரி அரி — என்பிரா

சரணங்கள்

இத்தரையிலுன்னை அபேத்தவனென்றுபேர்
பெற்றதை இதையறியாயா இனி
சித்தமிரங்கியென் கர்த்தனேயெங்கும்பர
சித்தமாயெனையாளா அரி அரி — என்பிரா

என்னையாண்டருளயென்மன்னவனேயுந்தனுக்
கின்னமுமனமிரங்காதாமுன்
சொன்னசொல்மறந்துநீபின்னுக்கொளித்தாலினி
உன்னையுலகம்பழியாதா அரி அரி — என்பிரா

பாசமதாய்மனகிலேசத்தைப்போக்கியென்
னைசையைத்தீர்ஜெகதீசா இனி
மோசஞ்செய்யாமலமந்த ஆஸ்ஸ்ரீபராங்குச
தாசகிருதயமலர்வாசா அரி அரி — என்பிரா

இ,ம், சாவேரி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

இன்னமுமேன்மீதிலேன்கிருபையில்லை நா
னென்னசெய்குவேன் நரஅரியே

அநுபல்லவி

அன்னையுந்தந்தையென்றுன்னையே நம்பினே
ஆதரி ஓ நர அரியே — இன்ன

சரணங்கள்

அம்புவியிலுந்தனடியடியார்க்கடி
யாகவருளும் நரஅரியே
துன்பவினைகளறத்துன்பதஞ்சேர்த்தென்னை
சுகமுடனிருக்கச்செய் — இன்ன

இங்கனைஓடிவந்தென் துயரமதைதவி
லங்கச்செய்யுமோநா அரியே
பொங்கமாயுன்னைப்போற்றினே நீயெந்தன்
பங்கிலிருமோநா அரியே — இன்ன
இந்தஜனனமடியேனடிக்கடியினி
யெடுத்திடாமலேசெய்நா-அரியே
எந்தனுக்குன்பதமலதற்குன்னரு
ளின்னமேனில்லைநா அரியே — இன்ன
மகிவினில்கரிதனை மாளாமலாண்டவா
மன்னித்தருளும் நா அரியே
கொடுமென்பரந்தனைக்கோபமுனைக்கேனிந்த
கொடுமைக்கென்னசெய்வேன்நா அரியே — இன்ன
காமாந்தகாரத்தைக்கட்டோடறுத்தியினி
காருமெந்தனை நா அரியே
ஸ்ரீமத்பராங்குசநாமனேஉனையல்லால்
திகதிவேறில்லை நா அரியே — இன்ன

இ,ம,மத்தியமாவதி, அடதாளம்

பல்லவி

வந்தெனையாளாய் மாமணவாளா

அநுபல்லவி

இந்தமட்டமண்மேலே இருந்ததுபோதும்மாலே — வந்

சரணங்கள்

உன்னடிதாதா ஓ ரகுநாதா
என்னஜாலமினிமே லென்குலதெய்வமே — வந்தெனை
சரணாரவிந்தா ஸ்வாமிமுகுந்தா
தருணமிதுவேபரதசரதசகுமாரா — வந்தெனை
பரனேஸ்ரீராமா பராங்குசநாமா
திருவேங்கடதாதாசாரியா திருவடியானேனையா — வந்தெனை

இ,ம,பியாகு, ஆதிதாளம்

பல்லவி

இனியிப்பிறவியினுல் எதுவாகிலுமெந்தனுக

அநுபல்லவி

இனியிப்பிறவியினுல் எதுவாகிலுமெந்தனுக்
களிப்புண்டோஇதையோதும
மனிதருடன்ஜெனித்திருப்பதுபோதும்
ஆகையாலெனக் — இனியிப்

சரணங்கள்

பெண்பிள்ளைகளால்வீடகண்டுக்கொள்வதேதாகிலு
முண்டோவெனக்கினைகயோதாம்பூ
மண்டலத்திற்கண்ட அதிசயம்போதும்
ஆகையாலெனக் இனியிப்

அஷ்டயிஸ்வரியத்திருவ்பிரதிஷ்டை யேதாகிலுமுண்டோ
இஷடத்துடனிதையோதாம்
அஷடமத்தால்நஷ்டப்பட்டதினிபோதும்
ஆகையாலெனக இனியிப்

பாசபந்தங்களாலேயிருபலனுண்டோபராங்குச
தாசன்கனக்கிதையோதும பூ
வாசையினால்மோசம்போனதினிபோதும்
ஆகையாலெனக் இனியிப்

இராகம், கல்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னஜாலம்என்னையாளயேஜெகதீசா

அநுபல்லவி.

உன்னிருதாளை நம்பினேன்என்னிருளையறுக்க
பன்னிருநாமனேதயைபடாா இப்பாரினில்

சரணங்கள

இங்கிட்டுநீவங்கெனதுசங்கட்டந்தனையறுக்க
வெங்கடரமணாமனம்வை இப்பாரினில என்ன

துர்க்குணங்களைதப்போக்கிநற்குணமெனக்களிக்க
பர்க்குணன்மைத்துனகிருபைபாா இப்பாரினில என்ன

திக்குகள்வராமலென்னைப்பாக்குடன்ரட்சியும்ஸ்ரீய
ராங்குசதாசப்ராணகாரா இப்பாரினில் என்ன

இராகம், கல்யாணி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

நம்பினேன்திருவல்லிக்கேணிநாயகாவுன்னையே

அநுபல்லவி

நம்பினேனினியெனக்குன் நம்பி
செம்பொன்னடியையருள்வோ
அம்புவியையோரடியாயளந்தோனே

சரணங்கள்

இத்தனையிலுன்பதத்தைகதத்தினலருடத்தும
ரத்தனையோ யோகொடிகருள்போக்கடிததோனே · நம்பி

அர்களையடுவினில்சிக்கினப்போதக்காரவை
சக்கரத்தைவிட்டுமுன்ஸம்ஹரித்தோனே நம்பி

வஞ்சககௌரவரெதிர் அஞ்சலிசெய்ததுகாளபதை
சஞ்சலமளித்துத்துகிலளிததோனே நம்பி

தீங்ககலச்செய்தென்கையைத்தாங்கிபோங்குடனே ப
ராங்குசதாசனே தந்தாள்வோனே நம்பி

இ௰, அசாவேரி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஜென்மமெடுத்ததுபோதும் நா ஜென்ம

அநுபல்லவி

ஜென்மப்பிணிகளைக்கின்மைப்படுத்தினி
உன்மலரடியருள் ஓ முற ஹரியே ஜென்ம

சரணங்கள்

நிலத்தைமோரமயில் நின்றளந்தவனே இவ்
வுலகத்தில்ஜெலந்தனில்எண்பதுலட்சம் ஜென்ம

பட்சிவாகனனேயிப்பாரினில் பலவித
விருட்சஜாதிகளில் இருபதுலட்சம் ஜென்ம

அரக்கர்படைசகேவேரறுத்தவனே புவியில்
இருக்கும்பக்ஷிகளையில் ஈரைந்துலடசம் ஜென்ம

கோரிவரதனேக்கொடுகருந்தயாபர-இப்
பாரினில்புழுப்பூச்சியில்பதினொருலட்சம ஜென்ம

அருமறைமுறையிடுமவனே இத்தரணிக்குள்
மிருககூட்டங்களில்முப்பதுலட்சம் ஜென்ம

பரமபாகவதர்கள்பணிவனேதனையில்
நரமனுஷரூபமாய்நான்நாலுலட்சம் ஜென்ம

இந்தபடியாகவேயெண்பத்துநாலுலட்சம்
ஜெந்துசிவராசியில் திரும்பச்செய்யாதேயினி ஜென்ம

ஒவ்வொருயோனில்ஒருகோடிகரம்பிறந்த
இவ்விதமாயலையவெகதகளில்லேயினி ஜென்ம

இப்புவிதனிலெவரும்பிறவியறச்செய்
நம்பினேன்றுனையேபராங்குசநாமா ஜென்ம

இ-ம்,செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மோசஞ்செய்யாதேராமாவென்னை மோசஞ்

அநுபல்லவி

ஆசையுடனேநானுனையே
வந்தடுத்தேன்என்னையாளரியே மோசஞ்

சரணங்கள்

மைந்தன்மீதில் வர்மமா-மனம்
வரந்தாவோபரந் தாமா-நீ
எந்தன்கையைவிட லாமா
இதென்னதுபையமோ ராமா-மோசஞ்
என்னுடனேஇந்த வாதா
ஈரேழுலகமும்பழி யாதா
இன்னமென்மேல்தயை வாராதா-இனி
என்னசெய்குவேன்ரகு நாதா-மோசஞ்
பாபம்வராததி ஞலே இனி
பட்சம்வைத்திடுமென் மேலே
கோபமுனக்கென்னத் தாலே இந்த
பராங்குசநாமனெடு மாலேமோசஞ்

இ-ம்-காகரப்பிரியை-அடதாளம்

பலலவி

நேரோவாரும்-ஓரகுநாதா எந்தன்நேரோ

அநுபலலவி

நேரோவாருமையாயென்னேரோவாருமையாயென்
னேரோவாரும் ஓரகுநாதா நேரோ

சரணஙகள்

பாழானநரகத்தில்வீழாமலடியேனை
பட்சமவைததாளுமரகுநாதா நேரோ
ஊழ்வினைகளெனனைவநதொட்டாமலுதவிசெய்
தேழையைககாரும்ரகுநாதா நேரோ
அரியாதவனைவநதாதரியாமலிருபபது
சரியாயுனககுரகுநாதா நேரோ
ஹரியேயாதரியென்றழைத்தாலுஞ்சும்மாயிருப்ப
தழகாவுனககுரகுநாதா நேரோ
ஏழைவிததனைகோபமேனோநான்விட்டுவிடு
வேனோஉநதனைரகுநாதா நேரோ

ஆனாலுமென்கொடுமையனியாயமனியாய
மாருடன்சொல்லுவேன்ரகுநாதா நேரே
இன்னமென்மீதிலுனக்கென்னவர்மமோகா
ஞன்றுமறியேன் ரகுநாதா நேரே
உன்னையன்றியுலகிலென்னைரட்சிக்குங்கர்த்த
னின்னமாரையாரகுநாதா நேரே
தாசரடிமலரைப்பூசிக்கும்பராங்குச
தாசனையாளும்ரகுநாதா நேரே

௩ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்
கண்ணிகள்

அபயஸ்தங்கொடுத்தாதரி
என்னையாமலர்க்னகயா
அடியேனண்டையில் குடியிருக்குமவ்
வறுவர்தலையைகொய்யா
உபயதிருவடிகளேகெதியென்
றுனையநம்பினேன்மெய்யா
ஓடிவந்தெந்தன்மனக்கவலையை
உடனேயோடும்படிசெய்யா அபயஸ்
தீவினைகளால்வருமிடாகளைத்
தீராய்ரகுவீரா
சிம்நரம்புமதோலெலும்பால்கூடின
ஜனனமறக்கண்பாராய்
பாபியென்றபேரொடுததிடாமுன்கை
பற்றியூத்தென்னைகாரா
பகவிரவுமுனைநினைகக்கருள்
பாரளந்தபெம்பிரா அபயஸ்
இவவிலுமுனைமறவேனென்முனற
கேளாயென்னையாளாய்
கேடில்லாவாழ்வைக்கொடுத்தெனக்கினி
இருபைசெய்ஸ்ரீமணவாளா
தினமண்பொருள்பெண்ணாசைக்குள்சிக்கியான்
திரிந்தேதனித்தனைநாளாய்
தேடிக்கொண்டேனுனைக்காணும்வழியை.
சித்தமலைமலத்தாளாய் அபயஸ்
காலமின்னம்வரவில்லையோ
ஜானகராமகனஸ்யாமா
கர்மவினையின்பயனேனுஇத்தையான்
காண்கிலேன்ரகுராமா

ஜாலஞ்செய்யத்தகாதெனக்குன்னடி
தாயினிரை யாமா-இக்
தனைகதளவசிகரும்பராங்குசதாசன்
ஜெயித்திடுந்திவ்யநாமா

இ,ம், அபுரூபம், ஆதிதாளம்

பல்லவி

வாவா-சீதமணாளா-வாவா தீனதயாளா

அநுபல்லவி

வாவாசெம்மலர்த்தாளா-வாவாவந்தெனையாளா வாவா

சரணங்கள்

வாவாகாருண்யகரா வாவாபததவசாரா
வாவாவேதாந்தசாரா வாவா வந்தெனையாளபாங்கா வாவா

வாவா திருவரங்கா வாவா நீலமேகாங்கா
வாவாசுகத்துரங்கா வாவாவந்தெனையாள்பாங்கா வாவா

வாவாஜெகத்திரா மாவாவாபராங்குசநாமா
வாவாகௌணபரந்தாமா வாவாவந்தெனைககாவாய் வாவா

இ ம-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி

வாவாஸ்ரீமணவாளாவென்னிடாதீர்க்க
வாவாவெல்கைவிடலாமா

அநுபல்லவி

கேவநீயேயென்றுனசேவடியைப்பிடித்தேன்
சித்தமவைததாளபரந்தாமா வாவா

சரணங்கள்

துன்பக்கடலெனுமாசுழலையில்தள்ளி
துயாதனைகொடுத்திடலாமா
உன்பாதந்தன்னைவிரும்புமெளியேனை
ஓடிவந்தாள்பரந்தாமா வா

காமக்கருங்குழியைக்காட்டிப்படியென்தனை
கஷ்டப்படுத்திடலாமா
தாமதமில்லாமல்தசரதேயுன்மலர்
தாளகொடுத்தாள்பரந்தாமா வாவா

கோரசம்ஸாரவிசாரத்தினமனம்
கொதிக்கும்படிசெயதிடலாமா

அ

பாராமுகமேதேயென்னைப்பாலிக்கயென்மேல்கண்
பார்த்திடுவாய்பரந்தாமா வாவா
இக்குவலயக்கனில் திக்கில்லா தவனைப்போ
லென்னையலையவிடலாமா
திக்குநீயேயென்றேன் இக்கணைதனையேறச்
செய்தாட்கொள்ளும்பரந்தாமா வாவா
கர்மவினையைப்போக்கிகசர்த்தனேயெனையினி
காராமலிருந்திடலாமா
ஜென்மமோயறச்செய்துதனைதனில்பராங்குச
தாசனையாள்பரந்தாமா வாவா

இ ம் மத்தியமாவதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

வாவா ஸ்ரீ ராமா வர ஜாலமாமா வாவா

அநுபல்லவி

வாவமறநீதயைபாராயேன்னேராய் வாவா

சரணங்கள்

அரனுக்கடிமையேயென
யாணடருளெனைமறவாமலேயினியிற்
கரதூஷணராணமுதலோனோர
கனையால்வதைசெய்தவனேயெனனேராய் வாவா

நிசசயமாயுனைநம்பினேனல்லவா
நினைடிமையத்தடையொன்றினியருளினி
பச சவர்ணுஇப்புவிதனிலேயான்
படுதுயரதுவனைத்தீர்க்கவென்னேராய் வாவா

அருமறைகளுமுறையிடுமாதவனே
அருளாளத்தகிநிவேகமுடன்
குருசரணமேகெதியெனறடைந்தேன்பராங்
குசதாசன்பணிபாதமென்னேராய வாவா

இ-ம்-காம்போதி ஆதிதாளம்

பல்லவி

வரத்தைதககெ டுககவரதராசனே-இங்கே
வாரும் வாரும் வாரும்

அநுபல்லவி

கருணாகரனேயுந்தன்சரணகஞ்சத்திரு
கரங்களைக்குவித்துதோசரணமென்றடைந்தேனென் வாவா

சரணங்கள்

ஆலிலைமேற்பள்ளிகொள்ளும்நீலமேகஸ்யாமா என்னைப்
பாலிக்கப்போகாதோ கோபாலலீலா
ஜாலஞ்செய்யாமலேயாதிமூலமென்றலறிசரி
ஓலமிட்டழுதகரிபாலனைச்செய்தவனேமெய்யன் வரத்
உத்தமராமையனேநானெத்தனையாயவேண்டினும்
சிக்கமிரங்காதோஹரிபக்தனுக்கடா
நத்தியுன்கஞ்சவடியைப்பத்தினவன்மீதிலுனக்
கித்தனைபராமுகமாசத்தியசொரூபனேபொன் வரத்
வாசவன்பணியும்ஸ்ரீனிவாசனே அயோத்திநகர்
வாசதீனபோஷரகுகுலேசஸ்ரீசனே
பாசமாரட்சியுமரனேசனேஸ்ரீபராங்குச
தாசஸ்வாமினேயுல்லாசசித்தவிலாசனேயுனைநான்கேட்ட வரத்

இ,ம்,பியாகடை,சாப்புதாளம்

பல்லவி

இன்னமென்னையாளாமலிருப்பது
என்னகாரணம்ராமையா

அநுபல்லவி

முன்னேயனேகனையாண்டவனென்றுன்னை
உண்மையாய்நம்பினேன்மெய்யா
இதுபொய்யயா மலாக்கைபா இன்ன

சரணங்கள்.

தெரிந்துந்தெரியாமற்செய்தகுற்றங்கள்
க்ஷமித்தென்மேல்கிருபைபாராய
வரந்தாராய் ரகுவீரா இன்ன
கடுவினைதீர்த்துக்காலத்திலேயென்னைக
காத்துரட்சிக்கப்போகாதா
இன்னமவதாரஜெகநாதா இன்ன
ஆசாபாசங்களரச்செய்துன்பொன்னடி
யருளுமலசகரவாளா
என்னையாள்ஸ்ரீமணாளா இன்ன
இந்தப்புவிக்குளெனமேலுன்மனமிரங்
காதிருப்பதிதென்ன
மணிவண்ணகமலக்கண்ண இன்ன
சோமசேகரன்துதிக்கும்பராங்குச
நாமாயென்னைகைவிடலாமா
என்னைக்காமா பரந்தாமா இன்ன

இ,ம்,சாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சரணமசரணமையா கோதண்டகையா சரணம்

அநுபல்லவி

சரணாகதியென்னும்தாசஜனங்களை
கருணித்தருளும்கரிகணபதிவாதவோ

சரணங்கள்

தப்பிதங்களென்மீதில்தேடாமலே
தயவுடனுமதயாபரபுவிமேலே
இப்பிறவியெனக்கினிமேல்வாராமலே
என்னையாட்கொண்டருள்வாய்நெடுமாலே சரண

மனதின்குறையைநீக்கவாவென்றிருந்தேனே
மகிழ்ந்திருந்தென்னமகிமைநானறியேனே
தனதான்யங்களைதரணியில்வேண்டேனே
சர்வபாஹரிபகதிதாவலகளந்தோனே சரண

தீவினைகளைத்தீர்க்கஜாலஞ்செய்யாதேராசா
தினமும்நாம்சஞ்சலப்படும்படிவையாதே
பாவியாரென்றுபள்ளத்திற்றள்ளாதே
பட்சமவைத்திடும்பராங்குசதாசன்மீதில் சரண

இ,ம்,முகாரி,அடதாளம்

பலலவி

வாரும் ஓஹரியே எந்தனையாள

அநுபல்லவி.

வைகுண்டததுக்கதிபதியே வாரும்

சரணங்கள்

வாருமென்னைரட்சிகக
வாசுதேவாஓடிவகே வாரும்
உன்துயர்தனைதீாகக
இமமைசனிலோடிவ்கே வாரும்
துன்பவினையறுகக
சுறுககாயெனமுன்னேஓடிவ்கே வாரும்
பக்கத்துணையிருக்கப்
பட்சத்துடனேஓடிவ்கே வாரும்
தாணிக்குள்பராங்குச
தாசன்முன்னேஓடிவ்கே வாரும

இ,ம், காபி, அட தாளம்

பல்லவி

தாசரதேராமா தயையென்மீதில்லையா தாச

அநுபல்லவி

தாசரதிப்பிய தயாநிதியே
பாசமறச்செய ஸ்ரீபதியேஜ நிதியே

சரணங்கள்.

ஆதிதேவனே ஹரிராகவனே
ஆதிமூலமென்றோதின ஆனையைக்காத்தவனே — தாச

கருணாகரனே ககவாகனனே
பிரியமுடனே ஸ்ரீஹரியென்றபாலனைக்காத்தவனே — தாச

நரநாரணனே பரிபூரணனே
மராராமாவென்றவனை மகாமுனி பாச்செய்தவனே — தாச

கமலக்கையா காருணையா
எமன்வந்தென்னைத்தொடாமலெனையாளுமையா — தாச

தாரணிநாதா தசாவதாரா
பராங்குசதாசன்பணியுமடொற்பாதவிநோதா — தாச

இ-ட நீலாம்புரி சாப்புதாளம்

கண்ணிகள்

இன்னமென்மீதில் ஏதிந்தவாமமோ
நானேதுமறியேன் நரஹரியே — இன்னம்

எந்நேரமுனதுபொன்னடியில்தியானமிருக்க
வரந்தாரும்நரஹரியே — இன்னம்

இருவினைகள்வந்தென்னைத்தொடாமல்செயதுன்
திருவடிதாரும்நர அரியே — இன்னம்

சிறுவன்மேல்பிழைபொருத்தாளாவிட்டாலினி
திக்காரெனக்குநர அரியே — இன்னம்

ஓ பாக்கவலைசாகரத்தனிலேநான்
விழுந்துநாளுவதழகா நர அரியே — இன்னம்

தாயாகிநீதந்தென்னைதற்காத்தருளுமிந்த
தருணத்திலட்சுமிநர அரியே — இன்னம்

துப்பாசனசமூசாரக்ககாரத்தையெப்போ
தொலைத்துவிடுவேநர அரியே — இன்னம்

இப்பாரினிலுன்றன் தாசர்க்குதாசனாய்
இருப்பதெப்போநர அரியே — இன்னம்

பாதாரவிந்தம்பணிந்தேன்பராமுகஞ்
செய்யாதேரட்சியும நர அரியே — இன்னம்

ஆதாரமானவனல்லால்வேறில்லையினி
யாதரவுசெய் நர அரியே — இன்னம்

கனவிலுமுன்னுமம்மறவாதிருக்கும்படி
கிருபைசெய்தருளுவாய் நர அரியே — இன்னம்

தினமுமென்மனஞ்சிதறும்படிசெய்தால் நான்
செய்குவதென்ன நர அரியே — இன்னம்

என்னாலாகாது இந்தேகத்தைச்சுமக்க இனி
தயைவைத்தாளும நர அரியே — இன்னம்

சொன்னதெல்லாமுன்செவிகேட்கவில்லையோ
இதென்ன ஆச்சரியம்நர அரியே — இன்னம்

அன்னையச்சுதனேஎந்நாளுமுன்
மலையவிடாதேநர அரியே — இன்னம்

ஜனனமினிமெடாமலேசெய்துபராங்குச
தாசனையாட்கொள்நர அரியே — இன்னம்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை ரூபகதாளம்

பல்லவி

வாழ்வினையைத்திராய் ஓ ஓ ரகுவீரா

அநுபல்லவி

ரூடலெடுத்துப்பட்டபாடுபோதுமையாகீயென் — வாழ்

சரணங்கள்

ங்கமட்டுமண்மீதிலிருந்ததுபோதா
ந்தாட்கொள்ளத்தடையென்னசொல்வாளோர்புகழ்நாதா
தாதியிந்திரியத்தினால்கட்டுப்பட்டதுபோதுமென் — வாழ்

சாரத்திலிருந்துயான்தத்தளித்ததுபோதாதா
சாரியேயென்மேலுன்கண்பாரககலாகாதா
மூசபுடவென்னுலினியில்லையெந்தனையாகீயென் — வாழ்

சிறுசனகோஷங்களைக்கண்டியானதிரிந்ததுபோதா
பெறுநாடனிபதியேநீயென்பிழைதீர்க்கலாகாதா
குருவேகதியென்றேன்பராங்குசதாசனைசொறகருளதந்து ஊழ்

இராகம் முகாரி ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயனேரகுராமா வெனக்குன்பொன்
வடியைத்தந்தெனைக்காமா இந்த

அநுபல்லவி

வையகத்தனின்மீதினிருந்துநான்
வாழ்ந்ததுபோதுமினிமேல் ஐயனே

சரணங்கள்

பாவியஜாமீளன்றனக்குஸக்
பகவியருளியதைப்போல்
ஆவலுடனேயென்முனமொடிவந்தென்
னிடரைப்போக்காய் ஐயனே

குஞ்சனைக்காத்தஸ்ரீமன்மு
குந்தகமபரந்தாமா
கஞ்சனைமதியையென்மேலெண்ணுமல்
வந்தெனையாண்டருள்வாய ஐயனே

பிணிவிருந்திட்டுத்திசெயயவல்வசுரனை
பெருநிலத்தில்லைத்தோனே
க்ஷணப்பொழுதுனைமறவேன்னன்றுயர்
தனையேயிபபவேதீாப்பாய ஐயனே

அடித்தொழுகேனுனையேசகலவுல
குண்டுமிழ்ந்தஸ்ரீஅரியே
எண்டிசைகளுமறியதகையயளித
தெனையிப்புவியிலாளாய் ஐயனே

திருவேங்க[illegible]ாகாசாரியர்
திருவடி[illegible]யித்தேன்
மறுஜென[illegible]லாமல்கிருபைசெய்ஸ்ரீ
மத்பரா[illegible]மா ஐயனே

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அரி அரி அரி அரி அரி
என்னைவந்தாதரியே அரி அரி

அநுபல்லவி

அரியேயுனையல்லாமல் இனிவேறறியே
னறியேன்மேறறியேன் அரி அரி

சரணங்கள்

எனக்குன்பாதமளிக்கவினி
உனக்கேன்மனமிரங்காதோ
மனக்கவலைதீர்க்காமலிருப்பது
மாதவாஇதென்னசூதோ அரி அரி

கர்மவினைகளறுத்துன் கருணைக்
கண்ணாலென்னையேன்பாராயோ
நிர்மலாங்கா ஸ்ரீராமநாமாமிர்தம்
நினைக்கவரந்தாராயோ அரி அரி

என்னுடலையொழித்துன்பாதார
விந்தமெப்போகாணுவேனோ
இந்தப்புவிக்குள்பராங்குசதாசனோ
மீவபாதனைக்கேனோ அரி அரி

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நீதயவாளாய் இத்தரையினில் நீதயவா

அநுபல்லவி

நீதயவாளாய்நிஜசரசிஜகனே
நின்னைநம்பினேன்நிர்மலாங்கனே நீத

சரணங்கள்.

அப்புவியிலென்றனோடேவாதாடாதே
ஆருற்றவனைப்போலலையவிடாதே
நாடியெளியனுக்கிழிவதேடாதே
நாராயணாவென்னைவிட்டப்பால்நாடாதே நீத

உன்னடியார்களுக்கடியேனையாக்கு
ஓடிவந்தென்துயரமனைத்தும்நீக்கு

பன்னகசயனுமுன்பாதத்தைப்போக்கு
பாரிலுனைவிடவேறில்லை திக்கு — நீதய

நித்தியமுமுனை நினைக்கவரந்தாராய்
நேரிடுமிடாதனை போக்கியெனைக்காராய்
சித்தந்தனைத்தென்மனக்கவலையைத்தீராய் — நீதய

இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஹரியேயானுன்னைக்காண்பதெப்போ இந்த

அநுபல்லவி

அவனிக்குள்ளெனை நீவந்தாளுவதெப்போ — ஹரி

சரணங்கள்

தீவினையகற்றுவதெப்போ-முடிந்த
திரியுமெனமனத்தைத்திருத்துவதெப்போ
நாவில்ஹரியென்பதெப்போ எந்த
நாவியுன்னாதீனமாயவதெப்போ — ஹரி

உன்தாள்வணங்குவதெப்போ-இந்த
வுலகத்தாசையைநானவிட்டோடுவதெப்போ
எனதுயாதனை தீர்ப்பதெப்போ
எள்ளன்றனக்குக்கவியாயிருப்பதுமெப்போ — ஹரி

நாறுமுடலொழிவதெப்போ வந்து
நற்கெதியடையுமவழிதேடுவதெப்போ
கோறுமவரந்தருவதெப்போ
பராங்குசதாசன்றனைநீயாட்கொள்வதெப்போ — ஹரி

இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நாறுமுடலொழிப்பதெப்போ-வந்து

அநுபல்லவி

வந்தாதரியுமரவிந்தராட்சனேவரந்
தந்தாளுமேகஜனபந்தாயெனையேநீ — வந்தா

சரணங்கள்

நாதா கல்லைப்பெண்செய்தபாதா அடியார்க்கருள்
போதா நற்செறிவையறிதாதா-யிப்போவொர்தனை வச

சோராவென்சொல்லைமலர்த்தாளா ஜானகிம
ணாளா காருக்காயுணக்காளாக்கிக் கொள்ளெந்தனை வது

வாராவென்மீதில்கருணைபாராய் இருவினையைத்
தீராவெனக்குப்பதம்தாராயினியெந்தனை வச

காராரிவணங்கும்ராமா என்னைவிடலாமா இவ்
வர்மமுனக்காமா இப்போவெந்தனை வந்

மோசஞ்செய்யாமலானேசாரட்சியும்ஜெகதீசா
ஸ்ரீபராங்குசதாசாலதாராவினி வந்

நாமாவளி

ராமானுஜனேசெய்கம
னாமெல்லோருந்துதிசெய்வோம்
காடக்குரோதமோகமாலனைத்தையறுத்து
சேஷமகரமணித்தெமன்பயமோக்கிய ராமா

இராகம், மத்தியமாவதி, அடதாளம்

பல்லவி

பாலனஞ்செய்ஸ்ரீமத்பட்டாபிராமனே
பன்னிருநாயனே

அநுபல்லவி

ஜாலமென்னவென்னையாள இத்தரணியில்
தசரதன்றனக்குமைந்தனுயுதித்தவனே பாலன

சரணங்கள்

என்னுறுமுடலைவிட்டுயிர்போகுமுன்னமே
உன்னைக்காணும்படிசெய்யுமே
யானைக்குகாசதிரௌபதிக்கிரப்பதனைக்கு
நியாயமோவிதிவிபூஷணசோதிமயம பாலன

தஞ்சமென்றோனைக்காக்கும்தயாபரனேயென்று
சரணமென்றுனையடைந்தேன்
அஞ்சாதேயென்பவாகாரவும்சொல்லி
அனைபுலவந்தாட்கொள்ளுகாதாரகனே பாலன

ஏமன்கூந்தேனைத்தொடாமலும்பாதமருளும
இக்காணியில்மேலறிந்யன்
சேஷமயாகவேபராங்குசதாசர்களையருளும
தேவனெனைகுவிந்தேமமொதன்றனையே பாவன

இ-ம்-கல்யாணி அடதாளம

பல்லவி

பேசலாகாதா ஓராமா நீபேசலாகாதா

அநுபல்லவி

பேசலாகாதா ரங்கேசஸ்ரீவைகுண்ட
வாசரவென்னோடொருவார்த்தைகலந்துநீ பேச

சரணங்கள்

படசிவாகனனேரட்சியும்ஜெகத்ரடசணனே
பட்சரகினைரலட்சுமிதமேதாபிரத்
யட்சமாகவெங்களிச்சைதீரவென்னோடு பேச

சஙகுசகரோசாபங்கபக்தன்வணங்கும்பிரகாச
செங்கண்மாலரியேநீஇஙகனேவந்தென்
சங்கட்டங்களையெல்லாமவிலங்கசசெய்தென்னோடு பேசலா

இன்னமெனமீதுஉங்கண்ணயியேவாது
அன்னையுந்தந்தையென்றுன்னைபேபமயிருக்க
இங்கிலந்தனிலவந்தென்னோடொருவார்த்தை பேசலா

மந்தரனேவங்கிமேசரமச்சநிரனேசுந்தரனே
சிந்தித்தவடியார்முன்வந்துரட்சியுமகோ
விந்தாமுகுந்தாவென்றுந்தனையழைத்தாலும பேசலா

சத்யசநதனனேபராஙகுசதாசாவந்தனனே
டகதியுடனேசபரிதின்றருசியைப்பார்த்து
வைத்தகனியையுமுண்டுமுத்தியளித்தோனே பேசலா

இ,ம்,புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம

பல்லவி

இன்னமுமென்மீதிலுனக

அநுபல்லவி.

சென்னவர்நமோசீதாராமையனேஓராமையனே இன்னமு

சரணங்கள்

நின்னையாரென்னிருகண்
ணாரவுன்னைக்காண்பதெப்போராமையனே ஓ — இன்னமு

இருவினையறுத்திந்தஜென்மத்தினில்
பிறக்காமல்செய்ராமையனே ஓ ராமையனே — இன்னமு

குருவினுக்கினைப்பணியேன்
திருவடியைநம்பினேன்ராமையனே ஓ ராமையனே — இன்னமு

எத்தனையாயவேண்டுமுறும்
சித்தமிரங்காதென்னராமையனே ஓ ராமையனே — இன்னமு

எத்தனைக்கோபமாவெம்மேல்
என்குலதெய்வமே ஸ்ரீராமையனே ஓ ராமையனே — இன்னமு

வாரணத்தனைக்காத்ததைப்போல்
வந்தென்னைரட்சியும் ஸ்ரீராமையனே ஓ ராமையனே — இன்னமு

தரணிக்குள்பராபரசுக
தாசனையாட்கொள்சீதாராமையனே ஓ ராமையனே — இன்னமு

நாமாவளி.

எதிராசனேதெய்வம்நா
மதிப்பிரியத்துடன்துதிசெய்வோம்
பதிதபாவனன்மகிழ்பதிமாகிரிபாடசத்
சதியர்த்தகிட்டிச்சிநிதியில்வந்துதித்த

ராகம், முகாரி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

அரிஅரி அச்சுதகிருஷ்ணகோவிந்தா உன்பொன்

அநுபல்லவி

னடியையென்றுநம்புகருணாகோவிந்தா — அரிஅரி

சரணங்கள்

கரியைவந்தாதரித்தாப்போல்கோவிந்தாவென்னை
காத்தருளிந்தவேளை கோவிந்தா — அரிஅரி

தெண்டனிட்டுந்தனையடைந்தேன்கோவிந்தா உந்தன்
தீவினையகற்றியாள்வாய்கோவிந்தா — அரி அரி

தெண்டனுக்குதவிசெய்யுங்கோவிந்தா என்னை
தோஷரகிதனாகச்செய்கோவிந்தா அரிஅரி

எந்தனிடர்தனைத்தீர்ப்பாய்கோவிந்தா எளி
யேனுடையகைவிடாதேகோவிந்தா அரிஅரி

இந்தத்தேகத்தைஇனிமேல்கோவிந்தாஎனக்
கில்லாமல்வரமளிப்பாய்கோவிந்தா அரிஅரி

துர்க்கதியைக்காணாமல்செய்கோவிந்தா-வந்துன்
தோயஜபாதம்பணிந்தேன் கோவிந்தா அரிஅரி

நற்கதியெனக்கினிதாகோவிந்தா-ஸ்ரீப
ராங்குசஸ்தாமத்தைக்கொண்டாகோவிந்தா அரிஅரி

இ,ம்,பைரவி,ஆதிதாளம்

பல்லவி

உன்னையல்லாலன்யரைத்துதியேன்-இதை
உண்மையென்றறிரகுபதியே

அநுபல்லவி

உனையல்லாலன்யரை ஒருக்காலுமினியேனென்
மனதறியசொன்னேனுன்மலரடிசாட்சியாய் உனை

சரணங்கள்.

அற்பதெய்வத்தைக்கண்ணாற்பாரேன்-இதை
அறிந்தேமனக்கவலைதீரேன்
சொற்பசுகத்துக்காகத்தொழேனன்யரைக்கேள் ஓ
லர்ப்பசயனமென்தாய்லட்சுமிசாட்சியா உனை

இதரக்கதையைக்காதால்கேளேன் இதை
எண்ணியுனடிகொடுத்தாளேன்
பதிதபாவனனென்று பணிந்தேனுந்தனையே ஆன்
மதத்தாரறியச்சொன்னேன்மண்விண்ணும்சாட்சியாய் உனை

குருவினடியைவிட்டுவேறறியேன் இதை
குறித்துக்கொண்டுன்னெஞ்சில்ஹரியே

சரணம்குருபராங்குச தாசர்க்கனுகூலமென
அறிந்துனையடைந்தேனென்னாசாரியர்சாட்சியாய் உனை

நாமாவளி

உடையவரோமமெய்யாம்
அவரடிகளுக்கடிமையென்றாய்வோம்
படிதனில்பாஷாண்டகொடிகளையறுத்து
திடமுடன்ஸ்ரீஹரியின் அடிகளைஸாஸ்விதமென்று உனை

இ-ம்-சஹானா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நாரணனே, உன்னடிதந்தெனையாள்-நாரணனே

அநுபல்லவி

தாரணிதனிலென்மேல்தயவில்லையோ என்ன
காரணமோகாணேனிதை அரி அரி நாரண

சரணங்கள்

ஆருமற்றவனைப்போலவேயவிடாதே கண்
பாருமையாமஹாபாவியால் அரி அரி நாரண

எக்காலமோஎந்தனுக்கிரங்குவது நீ
திக்காராய்இதுதேசநதில அரி, அரி நாரண

பாசமறச்செய்துஇப்பாரினில்பராங்குச
தாசனையாளினிசாலமேனரி அரி நாரண

எச்சரிகை

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஜம்பை-தாளம்

பல்லவி

திருமகள்மனக்குமுதத்துக்குச்சந்திரனைப் போலபார்த்தவரோ

அநுபல்லவி

குருவருளமர்ந்திருப்பவர்க்கடி கொடுப்பவனே யெச்சரிக்கை திரு

சரணங்கள்

ஆழிக்கடலுக்குள்ளொளித்தருளினை கோலாகலமிக்கச் செய்தவனே
மலையதனைச் சுமந்து தர்மமதை சிறந்தவனே யெச்சரிக்கை திரு

தரணியைப்பசுவாட்டெடுத்திடுமிரணியனைக் கொன்றவனே
இரணியனுயிர்பட உருவெடுத்தவனே யெச்சரிக்கை திரு

புலவனுக்கு உஜ்ஜனியுதித்து மாபாலனை வஞ்சித்தவனே
நிலத்தசுரர்கள குலமறுத்தெங்கும் ஜோலித்தவனே யெச்சரிக்கை திரு
இருடிகளனுபருக்கிடவே யாகத்தைக் காத்தவனே
புருஷனுக்குமுன்பிறந்தவனே குன்றிருந்தவனே யெச்சரிக்கை திரு
யாதவகுலமதிலதிபதியாய்ப் பூசனைசெய்தவனே
பதிதர்கள்முன் கல்கியாயுதித்துப் பெரிதாகவனே யெச்சரிக்கை திரு
தசவிதவடிவெடுத்தடியார்தங்களைச் சகலபாபங்களையொழித்தவனே
வசிஷ்டபராங்குசதாசர்களுக்கிசைந்தவனே யெச்சரிக்கை திரு

ஸ்வாமிவிஷயமாயமங்களம்

இ - ம - ஸௌராஷ்டிரம் சாப்பு தாளம்

பல்லவி

ஜெயமங்களம் நித்ய சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

அயனமரர்பணியும் ஆதிநாராயணனுக்கும்
பயகதனிலே என்றும்படிப்பவனுக்கும்
உயர்வுபம்பக்தர்களுக்குத விசயமுகுந்தனுக்கும்
சயமிடறைபோயதைகாத்தவனுக்கும் ஜெய

சரணங்கள்

அண்டமுண்டுமிழும் பிரமாண்டநாயகனுக்கும்
பண்டாரூசர்மடியபபார்ப்பவனுக்கும்
தொண்டர்வினைகளைப்போக்கிச் சுகந்தனையருள்பவனுக்கும்
குண்டலித்தனைக்கொடையாய்க்கொண்டவனுக்கும் ஜெய

தங்கவஸ்திரமிடையில்தரித்துநடப்பவனுக்கும்
மங்கைலட்சுமியைக்கூடிமகிழ்பவனுக்கும்
பொங்கமதாய்ச்செசமெங்கும்போற்றித்துதிப்பவனுக்கும்
சங்காழிதனைக்கையில்தரித்தவனுக்கும் ஜெயம

பூமகள்பூமகளுமிருபுறமுமிருப்பவனுக்கும்
பாமகள்மணாளந்தனைப்படைத்தவனுக்கும்
கோமளாங்கனுக்கும்ரவிகுலதில்கராமனுக்கும்
ஸ்ரீமத்பராங்குசதிவ்யநாமந்தனுக்கும் ஜெயம

ஸ்ரீ பராங்குசதாசர்பாடிய

அரிபஜனைகீர்த்தனை

முற்றிற்று.

